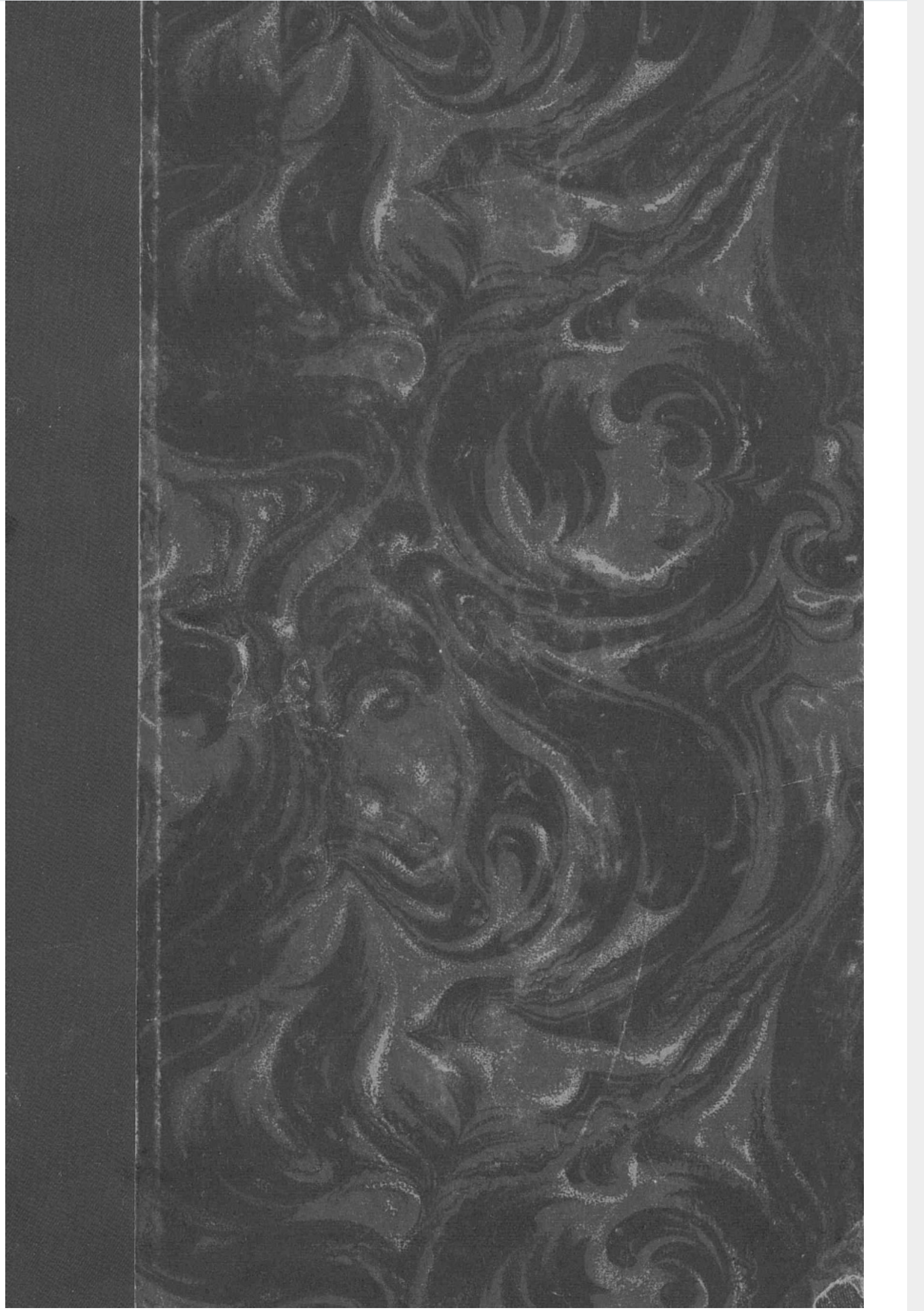

ACADEMIA ROMÂNĂ
—
DIN VIEAȚA POPORULUI ROMÂN
CULEGERI ȘI STUDII
—
XIV.

CÂNTECE POPORALE ROMÂNEȘTI

DIN COMITATUL BIHOR (UNGARIA),

— CHANSONS POPULAIRES ROUMAINES —

DU DÉPARTEMENT BIHAR (HONGRIE)

CULESE ȘI NOTATE

DE

BÉLA BARTÓK

PROFESOR LA ACADEMIA REGALĂ DE MUZICĂ DIN BUDAPESTA.

ȘEDINȚA DELA 13 MAIU 1911

BUCUREȘTI

LIBRĂRIILE SOCEC & Comp. și C. SFETEA

LEIPZIG

OTTO HARRASSOWITZ

VIENA

GEROLD & Comp.

1913

81.840

DIN VIAȚA POPORULUI ROMÂN:

- I. *Hora din Cartal*, de Pompiliu Pârvescu, 1908 . . . L. 3.—
- II. *Cimiliturile românești*, de T. Pamfile, 1908 . . . » 1.—
- III. *Poezii populare din Maramureș*, de Tit Bud, 1908 » 1.—
- IV. *Cântece și urături*, de Al. Vasiliu, 1909 . . . » 5.—
- V. *Din literatura populară*, de N. Păsculescu, 1909 . . » 6.—
- VI. *Jocuri de copii*, de T. Pamfile, 1909 . . . » 1.—
- VII. *Sărbătorile poporului*, de C. Rădulescu-Codin și
D. Mihalache, 1910 . . . » 1.—
- VIII. *Industria casnică la Români*, de T. Pamfile.
Premiul «Neuschotz» din 1909, 1910 . . . » 10.—
- IX. *Hore și chiuituri din Bucovina*, de S. Fl. Marian, 1911 » 2.—
- X. *Legende, tradiții și amintiri istorice*, de C. Rădulescu-
Codin, 1910 . . . » 1,50
- XI. *Sărbătorile de vară la Români*, de T. Pamfile, 1911 » 2.—
- XII. *Cântece de țară*, adunate de T. Pamfile, 1913 . . . » 4.—
- XIII. *Boli și leacuri la oameni, vite și păsări*, după da-
tinile și credințele poporului român adunate din
comuna Țepu (Tecuciu) de T. Pamfile, 1911 . . » 1.—
- XIV. *Cântece populare românești din Comitatul Bihor*
(Ungaria), culese și notate de Béla Bartók, 1913 » 5.—
- XV. *Vremuri înțelepte. Povestiri și legende românești*,
culese de D. Furtună, 1913 . . . » 1.—
- XVI. *Agricultura la Români*, de T. Pamfile, 1913 . . » 5.—
- XVII. *Ingerul Românului*, povești și legende din popor,
culese de C. Rădulescu-Codin, 1913 . . . » 4.—
- XVIII. *Povestea lumii de demult* după credințele poporu-
lui român, de T. Pamfile, 1913 . . . » 2.—

BUCUREȘTI

Inst. de Arte Grafice CAROL GÖBL S-r I. St. Rasidescu
16, Strada Paris (fostă Doamnei), 16.

1913.

P R E F A Ț A

Am adunat aceste cântece, timp de 3 săptămâni în vara anului 1909 și într'o săptămână din iarna anului 1910, din împrejurimile obârșiei Crișului-Negru (Fekete-Körös), adică din ținutul Beiușului și al Vașcăului. Acest teritoriu, care din punctul de vedere geografic este bine limitat, formează o unitate și din punctul de vedere al folklorului muzical.

Am cules cântecele cu melodiile lor din următoarele localități: Delan (Gyalány), Teleac (Telek), Cresuia (Kreszulya), Beiuș (Belényes), Dragonieșd (Drágánfalva), Budureasa (Bondoraszó), Sebiș (Sebes), Leleșd, Hatar, Vașcău (Vaskoh), Seliște de lângă Vașcău (Vaskohszeleste), Cărpinet (Kerpenyéd), Lehecen (Lehecsény), Poiana (Pojána), Criștior (Biharkristyor) și Câmp (Vaskohmező). Această culegere, deși nu e completă, totuș cuprinde cântecele cele mai cunoscute din împrejurimile Beiușului, și din ele ne putem da bine seama de formele muzicale (types musicales) obișnuite în acest ținut, cu alte cuvinte, ne putem face o idee de dialectul muzical al acestei țeri ¹⁾.

Cele mai multe din cântecele acestei culegeri au fost înregistrate la fonograf și fonogramele se găsesc în secțiunea etnografică a Muzeului Național din Budapesta. Imprimarea la fonograf este de mare folos pentru colecționarea cântecelor, pentru că uneori pentru a notă exact adevăratul cântec popular nu avem în muzică semne cu cari să arătăm unele întorsături de voce, cum sunt acele alunecări capricioase dela un sunet la altul, cunoscute

¹⁾ Din cercetările cele mai recente s'a stabilit că adevăratul centru al dialectului bihorean este situat între Oradea (Nagyvárad) și Beiuș (Belényes), pe câtă vreme în regiunea noastră au pătruns deja oarecari melodii din Banat și din Transilvania (No. 5, 8—10, 41—44, 66, 79, 81 (?), 83, 87, 89—93, 95, 98, 101—107, 139, 143, 151, 152, 157, 160, 161, 163, 170—172, 183—186, 195, 198, 205, 222, 223, 225—234, 236—241, 243, 244, 248, 250—252, 259, 265, 267, 270, 274, 275, 279, 280, 284—291.

În muzică sub numele de *glissando*, și numai din modul cum reproduce fonograful ne putem face o idee despre aceste pasagii. De altă parte însă nu e bine să se culeagă în mod exclusiv numai la fonograf, fără a notă de loc melodiile la locul culegerii, pentru că adeseori cântărețul, când este pus să cânte la fonograf, fără să vrea schimbă melodia, și atunci culegătorul trebuie să observe și să controleze aceste schimbări, să ție seamă de ele și să le noteze. De câte ori mi s'au prezentat astfel de schimbări, le-am arătat la fiecare melodie în parte și am făcut deosebirea între fonograma și melodia scrisă direct după cântăreț. Afară de aceasta se mai pot observa și alte schimbări de detalii, cari toate ne dau proba că forma melodiilor populare este foarte elastică. Așa la fonograf cântărețul cântă melodia mult mai rar și cu mult mai multe «ornamente», și adeseori se întâmplă și greșeli provenite din lipsa momentană a memoriei.

Fonograful este însă absolut trebuincios când se culege muzică instrumentală, pentru că mijlocul acesta de notație, fiind mai expeditiv, ne permite a culege un număr mai mare de melodii într'un timp relativ scurt și de altă parte nu obosește și nu plictisește pe cel ce cântă, pentru că nu mai este nevoie să repete mereu acelaș lucru, ca la notația directă după auz. Apoi când e vorba de instrumente ca *fluerul* sau cimpoiul, acestea produc numeroase și variate ornamente, cari cer timp și stăruință pentru a fi bine precizate pe hârtie, ceea ce de multe ori nu se poate face la fața locului. În sfârșit cei ce cântă din instrumente sunt oarecum muzicanți de meserie, obișnuiți a cânta în public, nu se intimidază ca să facă greșeli de memorie, așa că culegerea melodiilor instrumentale numai cu fonograful nu prezintă aceleași inconveniente ca la fixarea vocii omenești.

În ce privește melodiile ce mi s'au cântat însoțite de cuvinte, le pot rezuma în următoarele categorii:

a) *Doinele*, cari prin aceste locuri se numesc *hore*. (Poporul de prin aceste locuri nu cunoaște cuvântul «doină»). Ele sunt caracterizate printr'o mișcare lentă și un ritm liber și neprecizat, ceea ce însemnăm în muzică prin *tempo rubato*.

În ce privește textul, în doine pot intra: baladele și legendele (foarte rare pe aci), cântecele lirice, uneori chiar cântece ironice (moqueuses). Se cântă atât de bărbați cât și de femei, ori și când, fără a fi legate de ceremonii cu dată fixă. Cele mai multe

din aceste cântece sunt de origine foarte veche și aceasta pare a fi caracteristică producției muzicale a poporului românesc din Bihor. În timpul din urmă au pătruns și melodii de origine străină, transformate în spiritul cântecelor românești. Acestea au o mișcare și un ritm mai precis și prin aceasta se îndepărtează de la caracterul vechilor doine. Și ele sunt cunoscute tot sub numirea de *hore* (adică «doin»), dar sunt cântate aproape numai de către tineri. (Ex. No. 12, 65, 94, 96, 174, 188, 189, 194—197, 221, 254, 255, 257, 263, 264, 266, 271, 273, 276, 282, 283).

b) *Arii de dans cu text*, caracterizate printr'o mișcare vioaie (Allegretto) și printr'un ritm bine precizat. (Când aceste melodii se cântă pe vioară, se poate dansa după ele și în acest caz se numesc danțul *Mărunțel*). Textul lor este cunoscut sub numele de *strigături* (în Bihor se zice *descântece*). Se cântă mai cu seamă de către tineri, când joacă, pe melodia executată de viorist (danțul «Mărunțel»). Danțul «Mărunțel» executat numai cu vioara are întotdeauna o formă mai complicată decât când se cântă cu cuvinte.

c) *Colindele* ¹⁾, cari aci se pronunță *corinde* și *cântece de Crăciun* (Vifleimul cu stea) și cari se cântă de către flăcăi sau oameni însurați.

d) *Cântecele de nuntă*, cum este «cântecul miresei», care se cântă la nuntă de către feciori.

e) *Bocetele*, cunoscute sub numele de *vaiete*, cari sunt cântece de morți și se cântă numai de femei.

Am dat și peste două cântece cu cuprins obscen, anume No. 193, care este un cântec de morți batjocoritor, și No. 34, care este un cântec de dans foarte răspândit. Este de observat că asemenea cuvinte se găsesc numai la cântecele de dans și nicidecum la doine.

N'am dat de loc peste cântece și jocuri de copii.

Am cules de asemenea și muzică instrumentală: după vioară, (vioara prin aceste locuri se numește *higheghe*, dela ungurește: «*hegedű*») *fluer*, cimpoi și chiar drâmboae. Cele executate din vioară sunt foarte răspândite și mai în toate satele se cântă de către țărani români și nicidecum de lăutari țigani. De asemenea se cântă mult și

¹⁾ După ultimele cercetări făcute se deduce că în această regiune se găsesc foarte multe colinde de origine foarte veche.

din flaut. În satul Câmp sunt și astăzi cântători din cimpoi, iar la Budureasa am înregistrat la fonograf o arie de dans cântată din «drâmboaie» (drâmbă, drâng). Acest instrument este răspândit în toate satele și se servesc de el mai cu seamă femeile și fetele.

Din vioară, din fluer și din cimpoi mi s'au cântat arii de dans pe cari le-am găsit sub diferite numiri. Dansurile indigene sunt: Dansul «Mărunțelul» ($\frac{4}{4}$, $\text{♩} = 132$) și «Poarga românească», într'o mișcare mai încet. Cel dintâiu se găsește în formă simplificată printre cântecele cu cuvinte. Celelalte sunt venite mai mult sau mai puțin din țerile vecine.

Mi s'a cântat din vioară și din fluer doina zisă «când ciobanul și-a pierdut oile». Este o melodie ce se cântă rar și pe un ritm nehotărît (*rubato*), și care uneori se lungeste, când i se adaogă o altă arie de dans, «când și le-a regăsit», într'o mișcare mai agitată și pe un ritm hotărît. Cântecele de acest gen sunt răspândite în toate ținuturile pe unde am umblat și formează probabil o specialitate românească.

Când mi s'a cântat din cimpoi, am dat și peste un «cântec cu program», anume: imitarea cântatului pitpalacei.

Textul cântecelor este format mai în totdeauna din versuri de 8 sau 7 silabe, cari nu se grupează în strofe. Melodiile fiind compuse pentru ca să se pronunțe 8 silabe, versurile de 7 silabe sunt completate printr'un *u*, *mă* sau *măi*, dacă linia versului se termină printr'o consună, și se adaogă un *le* sau *re*, dacă se termină printr'o vocală. Versurile compuse din linii de 6—5 silabe sunt foarte rare (No. 136, 200) și cele de 5 silabe se completează în acelaș fel ca și cele de 7 silabe. Uneori în loc de o linie obișnuită, găsim un refren mai scurt, foarte adeseori de 5 silabe (No. 66), sau mai lung ca în No. 92, 197, și aceasta din urmă formă pare a fi o adoptare din sudul acestei regiuni, probabil din Banat. Alteori la liniile regulate de 8 silabe se adaogă o prelungire de 3 silabe: *hai, li, li* (No. 235). Se mai găsesc și prelungiri de câte 5 silabe pentru fiecare vers: *hai li li li li* (No. 201, 214) și se poate că toate melodiile acestea vin din alte localități sau sunt adoptate dela alte popoare.

Pentru că versurile nu formează strofe, se repetă fără regularitate fixă, așa că uneori se întâmplă că melodia se sfârșește la mijlocul unei fraze din text, sau cântecul se sfârșește la mijlocul

după cadența finală. ¹⁾ În grupele mici se așează melodiile după *ambitus* ²⁾ începând cu cele cari au *ambitus* cel mai mic.

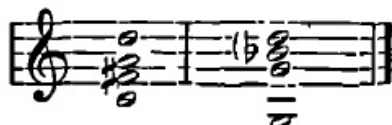
Cu felul acesta de aranjament, multe din variantele unei melodii se pot apropia între ele. Negreșit că și aci, ca și în orice sistem, se vor găsi și excepții la această regulă. În această colecție, de câteori variantele unei melodii se găsesc departe una de alta, am indicat No. de ordine al variantelor.

Înainte de a termina, sunt dator a aduce viile mele mulțumiri atât secțiunii etnografice a Muzeului Național din Budapesta, cât și Academiei Române din București, cari m'au ajutat la realizarea acestei lucrări, puindu-mi la dispoziție mijloacele pentru adunarea acestui material folkloristic. Nu pot uita pe d-l Ioan Bușiția, profesor la liceul din Beiuș, care mi-a fost de mult folos în adunarea acestor cântece, și exprim aci mulțumirile mele.

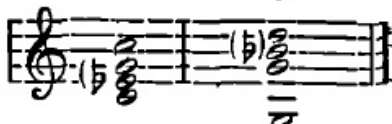
Béla Bartók.

¹⁾ În aceste cântece sunt 3 feluri de cadențe:

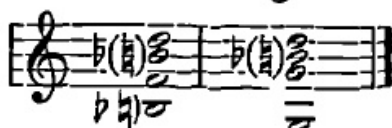
a) V—I, unde nota finală *sol* este precedată de grupa notelor *fa* $\sharp$ *la* *re*:

b) IV—I, cu notele principale *do mi sol*, cari preced finala *sol*:

c) III—I, cu notele *si* $\flat$ -*re* sau $\sharp$ *si*-*re*, cari preced pe *sol*:

²⁾ Prin *ambitus* se înțelege distanța dintre notele extreme ale unei melodii, adică întinderea melodiei ca înălțime de sunet.

EXPLICAREA SEMNELOR

ñ se pronunță ca *gn* francez.

Cifra scrisă sus în capul paginei la stânga melodiei arată numărul cilindrilor pe care a fost înregistrat cântecul; aceste cilindre se găsesc la Muzeul etnografic din Budapesta. Sus la dreapta am scris numirea localității de unde am cules cântecul.

Fiecare *melismă* este indicată printr'un arc care o cuprinde. Pe notele cari n'au un astfel de semn, se cântă o singură silabă.

Pauzele scrise deasupra portativului arată tăcerile ce se fac în afară de măsură, și a căror durată trebuie să fie exact ținută.

Notele cuprinse în paranteză înseamnă că n'am ținut seamă de ele în gruparea melodiilor.

N'am indicat *mișcarea (tempo) la metronom* decât la prea puține melodii, pentru că adesea se schimbă după dispozițiunea sufletească a momentului în care se găsește cântărețul. De obicei când cântărețul este rău dispus, se grăbește și nu insistă asupra notelor de ornament, iar când este dispus să cânte, caută să se pună în evidență, iea o mișcare mai rară, prelungește mult unele sunete și întrebuințează mai multe note de ornament ¹⁾.

¹⁾ După ultimele cercetări s'a constatat că există oarecare regularitate chiar în mișcarea cântecelor *rubato*.

P R É F A C E

J'ai recueilli ces chansons pendant l'été de 1909 (trois semaines) et pendant l'été de 1910 (une semaine) dans les environs de la source du Crişul Negru (Fekete Körös)¹⁾, c'est-à-dire dans la région de Beiuş (Belényes) et de Vaşcău (Vaskoh). Ce territoire, qui est bien limité au point de vue géographique, forme également une unité au point de vue du folklore musical.

J'ai réuni les chansons et leurs airs des localités suivantes : Delan (Gyalány), Teleac (Telek), Cresuia (Kreszulya), Beiuş (Belényes), Dragonieşd (Drágánfalva), Budureasa (Bondoraszó), Sebiş (Sebes), Leleşd, Hatar, Vaşcău (Vaskoh), Selişte près Vaşcău (Vaskohszelaste), Cărpinet (Kerpenyéd), Lehecenii (Lehecsény), Poiana (Pojána), Criştor (Biharkristyor) et Câmp (Vaskohmező).

Ce recueil, bien qu' incomplet, contient pourtant les chansons les plus connues des environs de Beiuş et nous pouvons, grâce à elles, nous rendre un compte exact des types musicaux en vogue dans cette contrée; en d'autres termes nous pouvons nous faire une idée du dialecte musical de ce pays²⁾.

La plupart des chansons de ce recueil ont été enregistrées au phonographe et les phonogrammes se trouvent dans la section ethnographique du Musée National de Budapest. L'impression phonographique est d'un grand secours pour celui qui collectionne des chansons, car il arrive parfois que, pour noter exactement la

¹⁾ Les noms toponymiques sont donnés dans leur forme originale populaire roumaine, entre parenthèses sont indiqués les noms hongrois, officiels, tels qu'on les trouve dans les cartes et les livres officiels hongrois.

²⁾ Des recherches plus récentes ont prouvé que le véritable centre du dialecte bihorien est situé entre Oradea (Nagyvárad) et Beiuş (Belényes), tandis que certaines mélodies du Banat et de Transylvanie ont déjà pénétré dans notre région (Nos. 5, 8—10, 41—44, 66, 79, 81 (?), 83, 87, 89—93, 95, 98, 101—107, 139, 143, 151, 152, 157, 160, 161, 163, 170—172, 183—186, 195, 198, 205, 222, 223, 225—234, 235—241, 243, 244, 248, 250—252, 259, 265, 267, 270, 274, 275, 279, 280, 284—291.

Quant aux airs que l'on m'a chantés en les accompagnant de paroles, je peux les diviser en plusieurs catégories:

a) Les *doïna*, qui dans cette région portent le nom de *horas* — le mot «doïna» n'est pas connu des habitants. Elles sont caractérisées par un mouvement lent, un rythme libre et indéterminé que nous notons en musique *tempo rubato*.

En ce qui concerne le texte, nous trouvons dans les *doïnas*: des ballades et des légendes (fort rares dans cette région), des chansons lyriques, parfois même ironiques (moqueuses). Elles sont chantées n'importe quand, par les hommes et par les femmes, et n'ont aucun rapport avec les cérémonies à date fixe.

La plupart de ces chansons sont d'origine fort ancienne et ce fait paraît d'ailleurs être la caractéristique de la production musicale des Roumains du Bihor. Dans les derniers temps quelques chansons d'origine étrangère ont également pénétré dans la région et se sont adaptées à l'esprit des chansons roumaines. Mais elles ont un mouvement et un rythme plus précis et par cela même s'écartent du caractère des vieilles *doïnas*. Elles sont aussi connues sous le nom de *hora* (c.-à.-d. *doïna*) et sont chantées presque exclusivement par les jeunes gens. (Ex: Nos. 12, 65, 94, 96, 174, 188, 189, 194—197, 221, 254, 255, 257, 263, 264, 266, 271, 273, 276, 282, 283).

b) Les *airs de danse* accompagnés de paroles, caractérisés par un mouvement vif (*allegretto*) et par un rythme bien précisé. Quand ces airs se jouent sur le violon, on peut danser à leur cadence, et ils sont connus dans ce cas sous le nom de danse *Mărunțel*. Leur texte porte le nom de *strigături* (Cris); dans le Bihor on les appelle *descântece*. Ils sont surtout chantés par les jeunes gens pendant la danse et accompagnent l'air exécuté par le violon (danse *Mărunțel*).

Le «*Mărunțel*» exécuté seulement sur le violon a toujours une forme moins simple que lorsqu'il est accompagné de paroles.

c) Les *Colinda* ¹⁾, mot qui dans cette région se prononce *co-rinda* et a pour synonymes *Chants de Noël*, *chants de Bethléem*, sont chantés par les jeunes gens ou par les hommes mariés.

d) Les *chansons de Noces*, par exemple la *chanson de la mariée*, chantées par les jeunes gens à l'occasion des mariages.

¹⁾ D'après les dernières recherches, il résulte qu'il y a dans ces localités beaucoup plus de *colinda* d'origine très ancienne.

mélodie s'écartent l'une de l'autre, j'ai indiqué le numéro d'ordre des variantes.

Avant de terminer, je dois présenter mes plus vifs remerciements tant à la Section ethnographique du Musée National de Budapest qu'à l'Académie Roumaine de Bucarest, qui m'ont prêté leur bienveillant concours dans la réalisation de cet ouvrage, en mettant à ma disposition les moyens de réunir ce matériel folkloristique. Je ne puis omettre non plus le nom de Mr. Jean Buşîţia, professeur au Lycée de Beiuş, qui m'a été d'un si grand secours dans la collection de ces chansons et à qui j'exprime ici ma plus vive gratitude.

Béla Bartók.

EXPLICATION DES SIGNES

ñ se prononce comme le groupe *gn* français.

Le nombre écrit en tête de la page à gauche de la mélodie désigne le numéro du cylindre sur lequel a été enregistrée la chanson; ces cylindres sont déposés au Musée Ethnographique de Budapest. J'ai inscrit en haut et à droite le nom de la localité où j'ai recueilli la chanson.

Chaque mélisme est désigné par un arc qui le comprend. Les notes dépourvues de ce signe correspondent à une seule syllabe.

Les pauses écrites au-dessus de la portée désignent les silences à faire en dehors de la mesure et dont la durée doit être exactement observée.

La parenthèse qui comprend certaines notes signifie qu'on n'a pas tenu compte de ces notes dans le groupement des mélodies.

J'ai indiqué le temps (*tempo*) au *métro* seulement pour quelques mélodies, car ce temps change souvent d'après la disposition psychique momentanée dans laquelle se trouve le chanteur. D'habitude quand le chanteur est de mauvaise humeur, il se hâte et n'insiste pas sur les notes d'ornement, tandis que lorsqu'il est bien disposé à chanter, il cherche à se faire valoir, il prend un mouvement plus lent, prolonge quelques sons et fait un plus grand usage des notes d'ornement ¹⁾.

¹⁾ D'après les dernières recherches, on a remarqué qu'il y a une certaine régularité même dans le mouvement des chansons *rubato*.

Traduction des remarques

Imprimées en roumain dans le volume

<u>Pages</u>		
1	1) remarque	Fragment d'une mélodie.
2	1) »	ou
3	1) »	au phonographe.
4	1) »	Variantes des mélodies N-os 35—37. Cette mélodie est partout connue chez les Roumains de Transylvanie et de Hongrie.
9	14) chanson	Il manque les paroles.
26	2) remarque	Les paroles de cette chanson (connue partout) n'ont pu être publiées, car elles sont très indécentes.
26	3) »	Au lieu de ces deux notes (sol, mi) faut probablement la note fa.
29	1) »	Il commence parfois ainsi:
38	1) »	Au phonographe il y a toujours si bé- mol au lieu de si.
43	1) »	La note sol tend vers la ♮.
48	3) strophe	Mélodie semblable à celle de la 1) strophe.
51	1) remarque	Note variable, parfois do.
51	3) »	Chaque vers se répète.
56	1) »	aussi.
56	2) »	parfois.
57	1) »	Les trois premières couronnes (◡) sont très courtes.
65	1) »	Cette mélodie paraît improvisée.
66	1) »	quelquefois ainsi.
66	2) »	d'autres fois.
74	3) »	ou la note si.
81	2) »	Ici la fin de la mélodie a changé à cause des 6 syllabes de ces vers.
91	2) »	Se chante aussi avec si ♯ au lieu de si ♮.
102	1) »	Quelquefois rythmé de la manière sui- vante, sans couronne:
105	1) »	Au phonographe il y a si ♮ au lieu de si.
118	1) »	Au phonographe toujours si ♮ au lieu de si.

Pages		
329	titre	Danse de Circil (un bandit).
330	1) remarque	mi $\sharp$ tend constamment vers mi $\natural$.
330	2) »	si $\sharp$ oscille entre la $\sharp$ et si $\sharp$ toujours molto sf.
337	1) »	Les mêmes motifs se répètent sans cesse.
339	titre	Danse hongroise.
339	1) remarque	Paroles du joueur de cornemuse.
340	»	Voir 249, 261.
342	titre	Chanson de moissons.
343	»	Air imitant le chant de la caille.
344	»	Air de la source.
345	titre du No. 358	Chanson du <i>Moş</i> de la vallée en gardant les moutons volés.
349	titre	Sur la guimbarde.
349	2) remarque	Dans tout ce morceau, la mélodie garde un pianissimo égal; on entend sans cesse la pédale; la mélodie paraît être accompagnée de tierce et de quinte de la manière suivante:
350	»	Cet air connu partout n'est probablement pas d'origine absolument populaire.
351	»	Pas absolument populaire.
352	»	Ne paraît pas être d'origine populaire.
353	»	Probablement que c'est l'air d'un compositeur connu.
354	»	La mélodie est défigurée. L'original est le suivant:
354	»	Elle est aussi connue chez les Hongrois.
355	»	Ne paraît pas être la forme populaire.
356	»	Air d'origine hongroise.
357	»	Pas absolument d'origine populaire,
371	»	L'air est probablement d'origine hongroise.

3.

F. 676 c.

COLIND.

Delan (Délán).

Largo.

Ră-să-rit-a, ră-să-rit-a, hoi le le ler, flori di măr.

D'o steauă luminoasă, hoi le le, etc.

Nime'n lume n'o mai vede, hoi le le, etc.

Numai doi trei filozofi, hoi le le, etc.

.....

4.

F. 675 a.

Poco rubato

Delan

1) Ți ne-mă mări-cu-ță bi - ne, Ți-ne-mă

mări-cu - ță bi — ne, mă.

Să pot crește lângă tine (bis), mă.

Maică, nu mă supără-le (bis), mă,

C'am mâncat averea ta-le (bis), mă,

C'oi pune picioru'n scară (bis), mă,

Și m'oi căra la hotară (bis), mă.

.....

2) Maică, cându m'ai făcutu (bis), măi,

Tare bine ți-o părutu (bis), măi.

C'un picior m'ai legănatu (bis), măi,

C'o brâncă țâță mi-ai datu (bis), măi,

Cu gura m'ai blăstămatu (bis), măi.

Intr'o zi de sărbătoare (bis), măi,

Când eră slujba mai mare (bis), măi,

Să n'am stare ș'alinare (bis), măi,

Ca cum n'are d'apa'n mare (bis), măi;

Și să n'am loc așezatu (bis), măi,

Ca ș' un bade cumpăratu (bis), măi,

Da și 'n ziua de Crăciunu (bis), măi.

6.

CANTEC DE JOC.

Vivo. *Sânt-Martin (Belényes Szentmárton).*

Frun-ză ver-de de he-mei, Sla-bă min-te la fe-mei,

Da-i mai sla-bă la băr-bați, Că umb-lă dez - bre-ci-nați.

7.

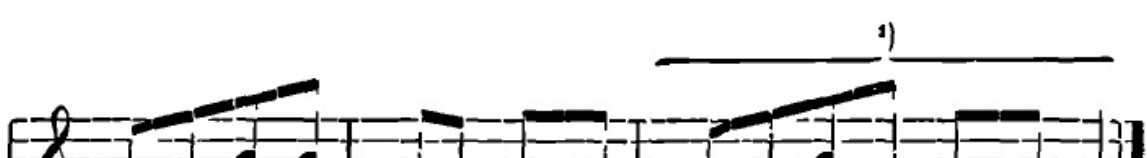
CANTEC DE JOC.

F. 676 a.

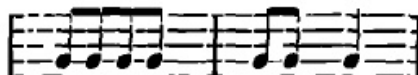
Vivace. *Delan.*

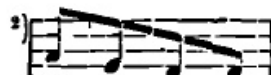
Rău li pa-re u-no-ra Pe mi - ne și pe mai-ca,

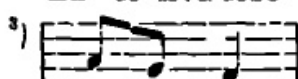
Dar nu știu de ce le pa-re, Nici cu gu-ra nu răd tar'.

¹⁾ la fonograf

Nici zadiile nu le port,

Nici cârpile nu le 'nvălesc, ²⁾

nu le 'nvă-lesc

Nici bădița nu-l iubesc, ³⁾

nu-l iu - besc

A lai lai lai lai lai la.

8.

F. 734 a.

*Sostenuto, poco rubato**Șebîș (Sebes).*

1)

Ru-ji-ță de po ră - zo - ru, Nu mă

blă-stă - mă să mo-ru, Nu mă blă-stă - mă să mo-ru.

Auzi valea cum răsună (bis),
Eu cu mândra n'o duc bună (bis).

9.

F. 905 b.

*Andante.**Câmp (Mezős).*

Pă din jos di Du-nar ma - re,

Vi - ne-un că - pi - tan că - la - re, tra-la - la - la la.

sau:

tra-la-la-la - la - la - la.

Cu tri sute di cătane,

¹⁾ Varianta melodiilor No. 35--37. Această melodie este cunoscută pretutindenea la Români din Transilvania și Ungaria.

¹⁾ Variantă: Baia.

11.

COLIND.

F. 722 c.

*Sostenuto.**Budureasa (Bondorasza).*

Nă-scut-o de-un Domn tâ-nă - ru, Co - rin - de,
co - rin - de - le, Din curți 'bu - ne-a Dom-nii bun. ¹⁾

12.

F. 733 c.

¹⁾ *Allegro moderato.*

Fa-ce ma-ma tă - ie - țe - i, Ti-chi, ti-chi,
Ia-că pe - ți — to - rii me - i,
ti - chi ta, Ti-chi, ti-chi, ti - chi ta.

Chiamă-i, mamă, chiamă'n casă,
Și-i așază după masă,
Tichi, tichi, etc.

Și le dă de beutură,
Doară nu m'or cătă 'n gură,
Că n'am dinți și n'am măsele,
Vaide de zilele mele,
Că n'am măsele și dinți,
Vaide și de-ai mei părinți.

Fata taichii cea frumoasă,
Cu poalele cele groase,
Vidicanu cu doi boi,
Duce fata dela noi.

.....

¹⁾ Lipsește urmarea cuvintelor.

²⁾ Var. melodiei No. 267.

13.

F. 717 a.

Andante.

1)

Budureasa.

Musical score for 'Budureasa'. The first line of music is in treble clef, key of B-flat major, 2/4 time. It features a melody with a rising line marked '1' and a descending line marked '1'. The second line of music is in treble clef, key of B-flat major, 2/4 time. It features a melody with a rising line marked '2' and a descending line marked '3 4'. The lyrics are: Nu-i mo-dru să nu știu mul-te, Nu-i mo-dru să nu știu mul - te, Că mi ca - lea pe sub mun-te.

sau:

Alternative musical notation for 'pe sub mun-te.' in treble clef, key of B-flat major, 2/4 time. The melody is a simple descending line.

Nu-i modru să nu fiu șodu (*bis*),
Că mi calea pe sub codru.

Codrule, măria ta, mă (*bis*),
Te rog nu te supără, mă.

De ce-mi ieu o creangă mie (*bis*),
Ca s'o pui în pălăriă.

Tu ești mare și bogatu (*bis*),
Pentru o creangă nu-i păcat, mă.

Ești bogat și primitori (*bis*),
Le dai daruri tuturor, mă.

Zărilor (?) le dai sălaș, mă (*bis*),
Cuiburi puilor golași.

Place-mî și la căprioare (*bis*)
Apă din limpezi izvoare, mă.

Iar copiilor frăguțe (*bis*)
Roșioare și drăguțe.

1) Varianta melodiilor No. 43—44.

16.

F. 722 a.

*Sostenuto, molto rubato.**Budureasa.*

O chii neg - ri ca mu - ra, mă,

Tre - cu — ră că - tă Giu - la ¹⁾, mă.

Ochii negri d'obraz dalb, măi,
 Cui doamne nu i-a fi drag? măi,
 Numai la omul beteag ²⁾, măi.

17.

F. 725.

*Rubato, poco largo.**Budureasa.*

Frun - ză ver — de măr dom-ne - scu,

più andante

Ei merg de-aici, nu-mi bă — nu — iesc, mă.

Num'o leacă mi-i cam jele,
 Ei că rămân nanele mele.

¹⁾ Gyula, un oraș din comitatul Békés.

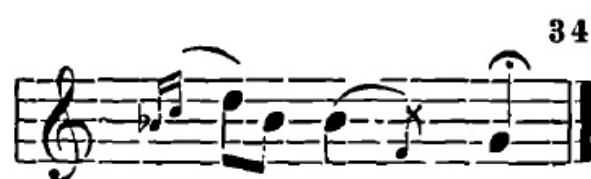
²⁾ Dela cuvântul unguresc «beteg», bolnav.

18.

F. 704 c.

*Molto rubato.**Vaşcău-Selişte (Vaskó-Szeliste).*

Hai lui lui na — ni-le me-le, Hai lui lui na -

ni-le me — le.

Cu grumazii cu mărgele (*bis*),Şi cu ochii plini de jele (*bis*).

19.

*Rubato sostenuto.**Cresuia (Kreszulya)*

Ba - dea ca - re mă iu - be - şte,

Ba-dea ca - re mă iu - be - şte

Nice sapă, nici coseşte (*bis*),Numai cu minte trăeşte (*bis*).

22.

F. 869 b.

*Poco rubato.**Cărpinet (Kerpenyet).*

1. Mu - ră - şu - le, Mu - ră - şu - le,

Nu-mi vol - mă, nu tul-bu — ră, mă.

Că-i mândra pă matca ta(re),
Țara mē, țară frumoasă.

Cine din tine mă scoasă,
N'aibă sănătate 'n oasă.

Decând Neamțu-îni poruncește,
Nici mâncare nu-mi ticnește.

2. Frunză verde de măzgline,
Mă duc mândră dela tine,

Tuturo! le pare bine (*bis*),

Numai ție 's pare rău,
C'am fost puișoru tău.

Spune-mi bade când ti duce,
Să-ți dau doue mere dulce,

Indi-i sta să le mânânce,
Să-ți aduci bade aminte

De-a noaste dulce cuvinte,
Cum trăim de cu ferbinte.

23.

F. 861 c.

*Sostenuto, rubato.**Delan.*

Pe dru - mu d'A - ra — du - lui, mă,

Me - re mur-gu lan cu - lui, mă.

Cu brâu roșie 'n picioare *(bis)*,
 Cu șeua 'ntoarsă sub poale *(bis)*,
 — Murgule, murguțu meu, mă *(bis)*,
 Dă 'nde-o rămas lăncu teu *(bis)*?
 — La crișma la Țerigrad *(bis)*,
 Cu trei nane după cap *(bis)*,
 Trei buți de vin le plăte *(bis)*,
 De bani nu mai pomené *(bis)*.

24.

F. 869 c.

*Rubato (parlando).**Cărpinet.*

Ce mîi-re ma - re te fa-ci

De

pă-ne-i lu

me tăt ta-ci.

Ce mîire mare te pui (*bis*),
De până-i lum.e (nimica?) nu spui.

Trageți boi, trageți dragi,
Că nu trageți lemn(u) gros(u),
Da trageți gazda vost(u).

Nu te grăbi taica tare, (*bis*)
Că sosăști taica cu soare.

Nu te grabi taica iute, (*bis*)
Că-i soare taica pă munte.

25.

F. 888 c.

Câmp.

Parlando.

Cum nu-i mu-ie - re mè bu-nă? Cum îmi sa - re'n po-

di-șor mă, Cum îmi sare'n po — di-șor, mă,

Cu capul cât un poșor
Iese la vaci să le mulgă,
Cură după è ¹⁾ s'o'npungă.

Că vacile să gândè, *re*
Că-i ciurma muierè mè, *re (bis)*

Și la umbra capului, *mă*
Paște ciurda satului, *mă (bis)*

Și la umbra di circei
Paște ciurda di viței *(bis)*

Și la umbra di mărjele
Paște ciurda di vițele. *(bis)*

Cum nu-i muierè mè bună?
Că 'ntr'o lună toarce-o lână, *(bis)*

Intr'un an face-un suman
Și din cincisprezece lâne
Ne-o făcut mănuș la mâne.

¹⁾ ea.

Variante: No. 70—72, 105, 117, 149—150.

Bartók, *Arii din Bihor*.

27.

F. 692 b.

*Criștior.**Molto rubato.*

Că drăguțu nu ți-l iau,
Nu ți-l iau, da nu ți-l lasu,
Numai ca să-ți fac năcazu¹.

¹) Uneori în locul unui vers se cântă: «Ai lai lai nană daina mă».
Variantele melodiilor: 27—29, 56—57, 62, 74—75.

29.

Parlando rubato. *Poiana (Pojana).*

Du-mă Doam-ne'n şap-te ţă - ri, Du-mă Doam-ne'n

şap-te ţă - ri, Ia-ră-şi dai-na, nana mea.

Numai de Bosnie mă fere,
Iarăşi daina, nana mea,

Că Bosnie-i ţară săracă,
Iarăşi daina, nana mea,

Desparte pruncu de tată,
Iarăşi daina, nana mea.

Du-mă Doamne 'n ţara mea, rè
Iarăşi daina, nana mea,

Că-i mai bună d'apa'n ea, rè
Iarăşi daina, nana mea,

Decât apa din fântână,
Iarăşi daina, nana mea.

30.

F. 686 b.

Sostenuto. *Lehecent.*

1

Vă'n-și-rați în rând fru-mo-su, Vă'n-și-rați în

lunga 2

rând fru-mo-su. Ei — — hoi,

lunga 3 4

Pe bră-duț mă le-gă-nai, mă.

Ș'nturnați pe Bosne 'n josu, (*bis*) Ei, hoi, etc.
 Pe sunetul dobeloru, (*bis*) » »
 Pe glasul trimbiceloru. (*bis*) » »
 Când îi sara pe la cină (*bis*) » »
 Vine trupa pe hodină, (*bis*) » »
 Când eră la cântători (*bis*) » »
 Trupa-i plină de sudori, (*bis*) » »
 Când ziua să revărsă rē (*bis*) » »
 Trupa din graiu-mi grăia rē (*bis*) » »
 «Hai, 'Nălțate Impărate, (*bis*) » »
 Pune pace, nu te bate, (*bis*) » »
 Vezi bine că toți perimu, (*bis*) » »
 Lasă-ne să rătălimu, (*bis*) » »
 Pică unu, pică doi, (*bis*) » »
 Pic'o mie dintre noi. (*bis*) » »

31.

F. 687 c.

Moderato. tenute *Lehecenî.*

Știi tu mân-dră ce ți-am spu-su? Știi tu mân-dră

ce ți-am spu-su? Ai - lai lai ia - ră dai - na mă.

sau:

Că noi bine ne lovimu (*bis*) Ai, lai, lai etc.

Și la ochi și la sprincene (*bis*) » » »

Ca doi porumbei la pene. (*bis*) » » »

Ziua bună mi-oi lua (*bis*) » » »

Dela grădina cu flori, (*bis*) » » »

Dela frați dela surori, (*bis*) » » »

Ziua bună mi-oi lua (*bis*) » » »

Dela grădina cu nuci, (*bis*) » » »

Dela părinți cei dulci. (*bis*) » » »

32.

*Dragoneșd (Drágánfalva).*1) *Rubato*

Hai pe cine-l duci la groapă, (*bis*)
 Hoi, hoi,
 Nu mai vine niciodată.

Ș'încă raiul cu tătul.
Nu te poți apropiè
Di tui mile de pământ
De para făcliilor,
De mirosul florilor,
De zvonul sfântelor,
De fumul tămâilor,
De zvonul albinelor».

Dumnezeu din grai grăiă :
— «Lasă-l Petre, lasă-l dragă,

Căci acel loc e gătit
La cel mișel și sārman,
Care prānzul mi l-a dat
Pentru sfānta Dominica
Pānā-s popi în biserica».

Ș'o'nchinām cu sārātate ¹⁾
Casei și gazdei
Lontru'n casā sārātate
Pe de-afarā bogātate.

34.

CÂNTEC DE JOC 3).

F. 879 a.

Vascău.

Vivo ²⁾

Zumai, zumai. Zumai, zumai. Zumai, zumai. Zumai, zumai.

³⁾

Zumai, zumai. Zumai, zumai. Zumai, zumai.

¹⁾ Aceste din urmă 4 versuri se spun, fără să se cânte.

²⁾ Cuvintele acestui cântec, (cunoscut pretutindeni), nu s'au putut publica de oarece sunt foarte indecente.

³⁾ Probabil, în loc de aceste două note (sol, mi) trebuie să fie nota fa.

36.

F. 671 c.

*Largo, rubato.**Delan.*

Să-ți deie Petrea guriță, (*bis*)
 Hai li li li nana mea-re.

Mândra glasu-mi auzeă, mă, (*bis*)
 Și la uliță fujea, mă,

Și pe Petrea ce-l strângeă, (*bis*)
 Hai li li li nana mea-re.

37.

F. 677 c.

*Teleac (Telek).**Molto rubato.*

Ma - ma m'o fă - cut sa-ra, le, Să umb-lu toa - tă ța-ra, mă.

Mama m'o făcut lunè (mă)
Să umblu toată lumè (mă).

Vai de mine, merg în lume,
Merg în lume după bine,

Tot mai mult năcaz îmi vine, (bis)

Cine n'are noroc n'are
De cum naște până moare,

Precum nici-eu n'am avutu
De când mama m'o făcutu.

38.

F. 738 a.

*Șibiș.*¹⁾ *Poco rubato, parlando.*Tre-cut-o do - ru cod-ru, le, ¹ Și dra-go-stea pă-du-rea, le.¹⁾ Se începe uneori astfel :

Nu se 'ntorc până-i lumea, le, (bis)
Ai la la la la la la la.

Ochii-mi plâng, dirima-mi cere (bis)
Că n'am nană pe plăcere.

Ochi-mi plâng, dirima-mi zace (bis)
Că n'am nană cum îmi place.

39.

F. 670 a.

Molto rubato. *Delan.* accel.

Ci — ne nu-i mân - cat de re - le,

¹⁾ Ci - ne nu-i mân - cat de re - le, mă.

¹⁾ sau:

N'are ce cântă de iele, (*bis*) mă.Lasă-mă să cânt eu hai mă, (*bis*) le,Că's mâncat destul de rău, mă, (*bis*) le,Hai căci vin din satu meu, mă, (*bis*) le.

40.

F. 690 a.

*Sostenuto (rubato)**Lehecen!*

Dai și trec zi-le-le me-le,

Dai și trec zi-le-le me-le.

Ca și d'apa prin vâlcele, (*bis*)
 Ș'așe trece custul meu (*bis*)
 Ca și d'apa prin pârâu, mă, (*bis*)
 Și lumea mē peri-oi eu, mă (*bis*)
 Pentr'o părere de rău, mă. (*bis*)

41.

F. 669 a.

*Andante.**Delan.*

Mân — dra mea, mând-ră iu-bi-tă Și de mi-ne

de-spăr-ți-tă, mân-dra mea.

sau:

Mândra mea, mândră iubită,
 Mă lăsași bade lăsași, mândra mea.
 Mândra mea, mândră iubită,
 Bată-te ziua de Paște, mândra mea.

42.

F. 696 c.

*Poco rubato,**Criștior.*

Tot ai zis că nu te-ai duce, (*bis*)
Lumea mea.

43.

Leleșd.

Pe popa dărt ¹⁾ cununie,
Și pe birău dărt porție.

¹⁾ dărt=pentru.

Varianta melodiilor No. 5 și 13.

46.

F. 696 d.

*Criștior.**Molto rubato.*

Meargă dracu, măi bărbate, (*bis*)
Că te-i 'mbăta și mi-i bate.

*) Varianta melodiilor: No. 113, 153—156.

47.

*Hafar.**Molto rubato.*

Că te-ajunge secerea, (*bis*) lele etc.
 Și te-a mânca rușinea, (*bis*) lele etc.
 Pasere de pe câmpie, (*bis*) lele etc.
 Spune la covaș să vie, (*bis*) lele etc.
 Că să coc spicucele, *mă* (*bis*) lele etc.
 Și le mănă paserile (*bis*) lele etc.

¹⁾ Varianta melodiilor No. 83, 89.

F. 768 b. ¹⁾

51.

Molto rubato. *Sebis.*

Cum nu-i do-ru ma - re că - ne, Pres - te că - te

dea-luri vi - ne.

Și nu-l poate opri nime, *(bis)*
 Numai inima din mine, *(bis)*

Nici țigan cu ceatăra, *mă*
 Nici Român cu fluera, *mă*
 Numai eu cu inima, *mă. (bis)*

Busuioc cu bociolie, *(bis)*
 Zi cătră mândra să vie, *(bis)*

Că dacă ea n'o veni, *mă (bis)*
 Blăstăma-voi ș'o muri, *mă. (bis)*

Du-mă Doamne de-aicea, *mă, le (bis)*
 Cu caii cu cocia, *mă le, (bis)*

Du-mă Doamne dela noi *(bis)*
 Cu caru cu patru boi *(bis).*

¹⁾ La fonograf e întotdeauna *si bemol* în loc de *si*.

54.

*Molto rubato.**Cresuia.*

Sărutu-ți gura bădiuțu, (*bis*) ei li li etc.
 (Și) bagă din oluț în iagă, ei li li etc.
 Sărutu-ți gura cea dragă.

55.

F. 729 a. 718 a.

*Parlando, rubato.**Cresuia.*

Nici doru nu zice bine,
De-amărât nu moare nime.
Iară etc.

De moare că n'are zile (*bis*)
Iară etc.

2) Cine-o făcut crâşma 'n drumu
N'o făcut-o de nebunu,
Iară etc.

De-o făcut-o de cuminte,
Cine-o mea ³⁾ la ea să cânte.
Iară etc.

³⁾ mea = merge.

56.

Vascău-Seliș'e.

Rubato. 1

Spu - ne mân - dră, poți nu poți, mă,

lunga 2

Spu - ne mân - dră, poți nu poți, mă,

lunga 3 4

Cu min-ciu - na să nu mă porți.

Astăzi, mâne și poimâne, (*bis*)
Rămâi lume fără mine.

Da lumea o rămânea, mă, (*bis*)
Cui o fi vrednic de ea, mă.

Du-mă, Doamne, du-mă, Doamne, (*bis*)
Colo jos la Seghedinu,

Doară bade ne 'ntâlnimu,
Să ne schimbăm giolgiunile,
Să ne treacă dorurile.

¹⁾ Var. 27—29, 62, 74—75.

58.

F. 711 a.

Poiana.

Andante.

Su - flă vîn — tu Su - flă vîn — tu.
pe ho-ta — ru, Ce plângi maic' - a -

pe ho - ta - ru.
şa cu-a-ma — ru.

Maică măicuļe mea, - re (*bis*)
Numai plânge staire rea, *mă*.

Cum n'oi plânge ne 'ncetatu, *mă*, (*bis*)
Ai că îi văd că te-am lăsatu.

Că 'n căsarmă te-o băgatu
.....

(Lipseşte urmarea)

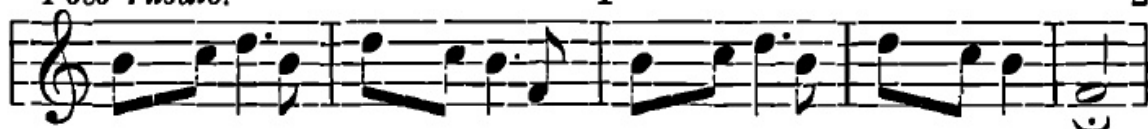
59.

F. 741 b.

*Leleșd.**Poco rubato.*

1

2

Mân-dru-li-ță, hai la no-i, Mân-dru-li-ță, hai la no - i,

Hoi ho hoi hoi, Că și io-i vi - ni la voi, mă.

Trage nană cu geana
In care birt te-i băgă,

In birtu de-a dreapta,
Că-i mai bună pălinca,

Te-aș chemă și n'am ce-ți dà,
Poate de te-oi sărută.

60.

F. 715 b.

Hatar.

Parlando.

Ga - tă, mă, ga - tă na - na, mă, Ga - tă, mă, ga - tă na -

na, mă, Cu o - lu

și cu ia - ga, mă.

Cu pălinca cea de prune, (*bis*)
Ea mă cheamă, ea mă spune.

Sara mă cheamă la patu, (*bis*)
Dimineața-i plin în satu.

Cine-și teme muerea, mă (*bis*)
Puie gard pe după ea, mă

Să nu mă 'ntâlnesc cu ea, re (*bis*)
Și eu mi-oî întinde-o scară

Și voi me la ea pe sară, (*bis*)
Cine-și teme nevasta,

Da 'ngrădeasc-o cu stăburi, (*bis*)
Să n'o teamă de feciori.

61.

F. 870 b.

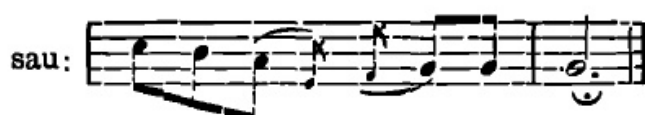
C O L I N D.

*Beiuș.**Poco rubato*

Măi mergu-ți, măi mergu-ți Doam-ne, Tot doi dru - ma-

re-i. Doi co - rin - de Pă vârf d'al-bu-rei.

Tot doi drumărei, Doamne,
 Pă vârf d'alburei, Doamne.
 Drumarii cine sunt, Doamne?
 D-unu-i sfantu Iosâf, Doamne,
 D'una-i maica sfântă,
 Sara ce-i prinde,
 Sara de joi mare
 Maica-mi grăie:
 Du-ti Iosâfe
 Și sălaș ne cere.
 Josâf să ducă,
 Sălaș ni ceră,
 Crăciun ne grăie:
 O ști vă mai ști,
 Dragu domn din cer,
 Ce sălaș voi da,
 Că sobele-s pline
 De sălai de-asară
 Și dealaltă sară.
 Toate eu voi da,
 Grajdul cailor,
 Ieslea boilor,
 Țarcu oilor.
 Noapte dintr'o vreme
 Pă maică o lovă
 Niște munci cam grele
 Că fiu mic să nască.

Caii roscoiește
 Pă maica-o 'ngrăuește,
 Maica mi grăie:
 O, ie te, Iosâfe,
 Și te du, Iosâfe,
 În țarcu oilor,
 Dă sălaș ne fă.
 Măica să ducă,
 În sălaș durmă.
 Miei zberujă
 Pă maica-o 'ngrăue.
 Maica mi grăie:
 O, ie-te Iosâfe,
 Și sălaș ne fă
 Din ieslea boilor
 Și pă oi să le lăsăm
 Și pă cai să blăstămăm:
 Mai fire-ați blăstămați
 Și de Dumnezeu
 Și de-un fiu de-a meu,
 Pe spatele voastre cai
 Să-umblă voasă păcătoasă
 Și voi cai să n'aveți sați
 Numa-odată 'n an
 Ș'atunci în ziua de ispas
 Ș'atunci un cias,
 Voi, oi, să fiți spărioasă.

64.

F. 890 b.
*Andante.**Câmp.*

1) Că - te flori pă iaz în su - su, Că-te flori pă
iaz în su - su, mă, Toa — te cu ba -
dea le-am pu — su.

Câte-am pus până 'ntr'un prânzu, mă, (*bis*)
Acele toate s'o prinsu.

Câte-am pus di mniază 'n sară, mă, (*bis*)
Acele toate secară.

Cum nu-i doru mare câne, mă, (*bis*)
Păstă câte dealuri vine.

Nu să-mi prinde 'n porumbei ¹⁾, mă, (*bis*)
Până la mândra 'n circei. ¹⁾

Nu să prinde 'n porumbele, mă, (*bis*)
Până la mândra 'n mărgele,

Și doru meu p'unde sboare, mă, (*bis*)
Nu-i pasăre să-l doboare,

Doru meu p'un unde umblă, mă, (*bis*)
Nu-i pasăre să-l ajungă.

Merg pă drum, n'am bai ²⁾ cu nime,
Căt în toate laturile, mă,
Nu vād nūnai gardurile.

Doru meu și cu al badi mă, le, (*bis*)
Mult-i până să'ntălni, mă.

Variantele melodiilor 99, 126.

¹⁾ Două silabe: *be-i, ce-i*.

²⁾ Dela cuvântul unguresc: *baj*=năcaz, trudă.

65.

F. 683 b.

*Leheceni.**Lento, rubato.**lunga*

1

Frun - ză ver - de foa - ie fra - gă,

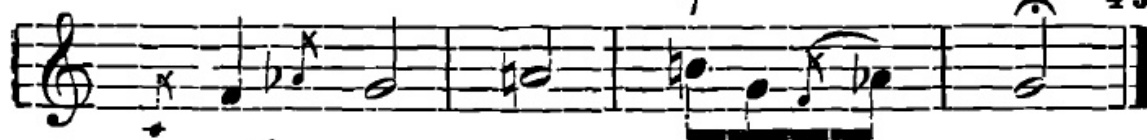
2

Frun - ză ver - de foa - ie fra - gă,

1)

4 3

Pom, pom, pom, pom, 'ram 2) eu pom.

Departe ești mândră dragă, 3) pom, etc.

Tu departe, eu departe, »

Două dealuri ne desparte, »

Două dealuri ș'o pădure »

Cu smeure și cu mure, »

Pădurea de s'ar usca, mă, »

Dealuri de s'ar măcină, mă, »

Să se facă din deal șesu »

Prin pădure creasc' ovăzu, »

Să se vadă sat cu satu »

Să văd și eu ce-am lăsatu. »

1) Notă mobilă, uneori *do*.

2) 'ram în loc de eram.

3) Fiecare vers se repetă.

66.

F. 709 a.

Vașcău-Seliște.

Poco allegretto

O, ba — tă - vă soa - re - le, mă, O, ba-tă-vă

soa - re — le, Nu-mai și nu — mai.

Rău mă strâng bocoanțele ¹⁾, mă
 » » » » numai etc.
 Bocoanțele mi-s făcute ²⁾ »
 Pe picioare neavăzute ²⁾ »

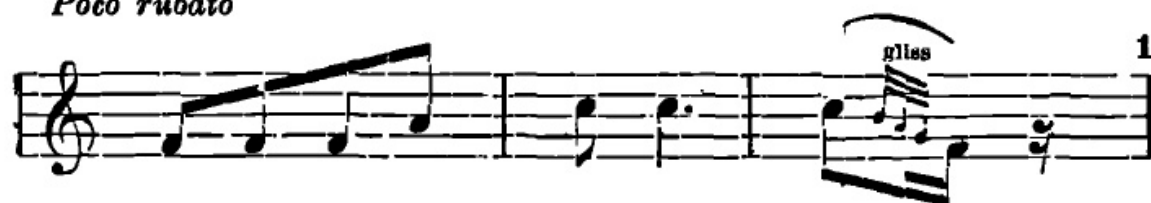
²⁾

mi-s fă — cu - te
 nea - vă — zu - te

¹⁾ Dela cuvântul unguresc : bakkanacs = ghetă soldățești.

67.

F. 668 e.

*Poco rubato**Delan.*

Bă - di - șor de - păr - ti — șo - ru,

Bă - di - șor de - păr - ti - șo — ru Nu-mi tri -

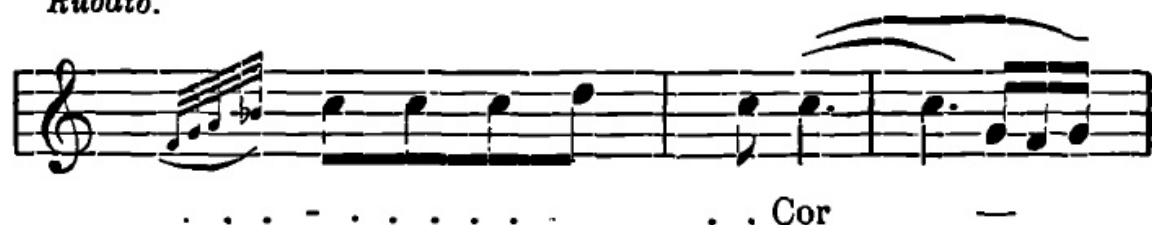
mi - t'a — tă - ta do - ru.

Pe părau și pe isvoru (*bis*)
 Și pe gura tuturor.

Că eu ți-oi trimite jele (*bis*)
 Și pe lună și pe stele.

Da stelele -s mănunțele (*bis*)
 Și mă tem că n'o ști mere.

68.

*Rubato.**Leleşd.*

... Cordău,
Să mă văd în dealu tău, mă,

Să mă 'ntorc odată roată,
Să văd neamtu cum se gată,

Feciorii ieşind pe poartă.
Merg feciorii toţi la rând(u)
Ma'cele napoi plângând,

Feciorii din grai grăie
Aplecaţi maice 'napoi,
Că departe mergem noi,

Nici îs paie, nici îi grâu,
Numai sânge până 'n brâu,

Sânge de-a Bosniacului
Până 'n şaua calului.

69.

*Poco sostenuto**Leleşd.*

The musical score is written on three staves in treble clef. The first staff contains the melody for the first line of lyrics, with a first ending bracket over the final two measures. The second staff continues the melody, with a second ending bracket over the final two measures. The third staff concludes the piece with a final cadence. The lyrics are in Romanian and describe a scene of pulling a rope.

Tra-ge na - nă cu gea — na, mă, Tra-ge
na - nă cu gea - na, mă, În ca - re birt
ne-om bă — gă, mă.

Că io-am tras şi le-am băgatu (*bis*)
Şi tot atâtea-am aflatu.

70.

F. 768 a.

*Poco rubato.**Șebîș.*

Mult mă mu-stră mu - e - rea, mă, Mult mă mu-stră

mu - e - rea, mă, Ce-am fă - cut cu

pu - te - rea, mă.

¹⁾ și așa

²⁾ uneori

Da ea bine-ar putea ști-le (*bis*)
C'or mâncat-o străinele.

72.

F. 709 c.

*Vaşcău-Selişte.**Poco rubato, parlando.*

O, ba - tă - te fo - cu min - te,

O, ba - tă - te fo - cu min - te,

Hai - li li li, mândra mea, re.

Cum nu te-avui mai nainte, ²⁾ Hai etc.
 Amu eşti şi nu-mi trebuieşti. » »

¹⁾ Uneori *sol*.

²⁾ Fiecare vers se repetă.

73.

Criștior

Mer - gând mân-dra de la voi, mă,

Mer-gând mân-dra de la voi,

mă, Plân-gu-mi o - chii d'a —

mân - doi mă.

Nu plânge numai unu,le, (*bis*)
 Care știe ce-i doru, le,

Ar plânge și celalaltu, (*bis*)
 Că se vede 'nstrăinatu

Peste-o lună și trei zile (*bis*)
 Pune-oi murgu la hodină.

723 a.

74.

*Budureasa.**Rubato.*

Și-oi mere de-aici cu jele (*bis*)
Cum mere luna pe stele.

Da nici cucu nu prea cântă
Că vede vara trecută.

Când eram la bădăi dragă (*bis*)
La noi vină fără treabă,

Da de cându m'a d'uritu (*bis*)
Nici cu treaba n'a venit

F. 727 b.

78.

*Budureasa.**Parlando, rubato*

PĂ - nă fu - sei la mai —
 Da da - că mă'n - stră — i —

ca mai, PĂ - nă fu - sei
 nai mai, Da da - că mă'n -

la mai — ca mai.
 stră i — nai mai.

Nici te — sui, nici
 Și tă — sui și

pu - sei pân - za, Nu - mai ce zi -
 pu - sei pân - za, Ș'o lă — sai dra -

sei în frun - za.
 cu - lui frun - za.

F. 695 b.

79.

*Criștlor.**Non rubato, lento.*

Să macine grâu frumosu
 Să facă pită rotundă
 Și mănca cu mine 'n tindă.

¹⁾ Această melodie pare a fi improvizată.

Bartók, *Arii din Bihor*.

80.

CANTEC DE JOC.

F. 695. a.

*Criștior.**Vivo.*

1) 1

«Șter-ge-te na - ne pe gu - ră, Că ești pli - nă

2 3

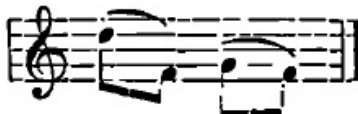
de pă - su - lă': «Io m'am șters și nu s'o dus, 2)

4

Bage-o dra - cu'n ci - ne-o pus». 3)

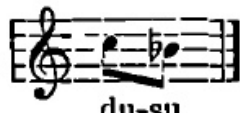
1) uneori astfel:

gur' sul'

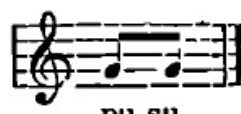
In care caz ă nu se pronunță.

2) alte ori:

du-su

3) sau:

pu-su

84.

F. 723 c.

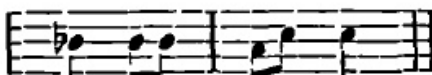
CANTEC DE JOC.

*Budureasa.**Poco allegretto.*

Pă - rin - te sfân - ți - a ta, Spo-ve - ți - t'ai

pe na - na? 1) Ai li lai li lai lai

li lai lai ha - ha - hom.

1) la fonograf:

Nu știu ce canon i-ai dat,
Că de-atuncia m'o lăsat.
Ai etc.

85.

F. 672 a.

*Delan.**Rubato.*

Tu cu-ți gu - ra și o-

chii, mă, Tu - cu-ți gu - ra și o - chii, mă,

hai li li li li li mă.

Nu mă, nu mă sudui, mă, (*bis*)
 Hai lilili li li li mă.

Frunzuță verde de vie, mă, hai etc. (*bis*)
 Mândră ești mândră Marie. » »

Frunză verde de bujoru, » »
 Și Petrea-i mândru fecioru. » »

Mie cucu mi-o cântatu » »
 Neprânzit și necinatu, » »
 La tabără de plecatu. » »
 Mie cucu mi-a horit, mă, » »
 Necinat și neprânzitu » »
 La tabără de pornitu. » »

86.

F. 688 a.

*Lehececi.**Poco rubato.*

1 2

Tot am zis: mân - dră mă - du - cu,

Dra — gă și iar bă, Fir de iar - bă

3

neagră, Fir de cu - cu - ruș,

4

a - uzi mân-dră-a - uzi.

Unde 'nfloare piperiul, mă (bis) Dragă etc.
 Numai vin până-i ceriul, mă » »
 Unde 'nfloare piparcea, le » »
 Numai vin până-i țara, le » »

88.

F. 738 d.

*Poco rubato, parlando.***Șebîș.**

A - mu-i mai - că luni sa - ra, le le,

A - mu-i mai - că luni sa - ra, le, Merg fe - te - le

cu fur - ca, le.

Maică, cum aş mîe şi eu, le le,
 Da mî tem de Dumnezeu, le,
 A călcă cuvîntu tău, le,

Că cuvîntu tău îi mare, le (*bis*)
 De-a-l punerea sub picioare.

89.

F. 740 b.

*Leleșd**Poco rubato.*

¹⁾

Cine bea și nu se'm — ba-tă, Cine bea și
nu se'm — ba-tă, Doam-ne bu - nă min-te poar-tă.

¹⁾ sau:

Io beui și mă 'mbătai, mă (*bis*)
Doamne rea minte purtai, mă.

Cine n'are dor pe vale
Nu ști luna când răsare
Și noaptea câtu-i de mare.

Cine n'are dor pe luncă
Nu ști luna când se duce
Și somnu câtu-i de dulce.

¹⁾ uneori *do* ori *mi*

²⁾ sau nota *si*

Var: 47, 83.

90.

F. 710 c.

*Lehăcenî.**Poco allegretto.*

Tot am zis: mân - dră mă - du - cu

O n'a - uzi tu, măi mând - ru - ță, Că te stri - gă

ba - dea'n frun - ză

Unde plată și nu-i lucru, (*bis*)
O n'auzi etc.

Și-mi plătește de ce mâncu, (*bis*) refren.

Tot am zis și eu că-oi mē, le	} refren.
Unde plată c'oi ședē, le	
Muerile vorovescu	
Să merg să mă jugănescu,	
Nevestele așa zicu	
Că-s fecior să nu mă stricu.	

91.

F. 675 b.

Rubato, poco lento.

Beiuş.

lunga

Ni-me'n lu-me nu se'n - șa - lă,

Ni-me'n lu-me nu se'n-șa - lă, Ca fe - cio - ru

lunga

când se'n - soa-ră.

Prinde patru boi la rudă (bis)
Și-și aduce mare trudă,

Prinde patru boi la caru
Si-si aduce mult amar.

93.

F. 706 c.

*Vaşcău-Selişte.**Poco rubato.*

Să văd cine m'o dori, mă, (*bis*)
 Tuc. etc.

Da dori-m'a şi pe mine, (*bis*)
 Tuc. etc.

Cu cine-am trăit eu bine, (*bis*)
 Tuc. etc.

97.

Molto rubato *Leleşd.*

De trei zi - le'n crâş-mă beu, mă, De trei

zi - le'n crâş - mă beu, mă, Nici o ia - gă

nu mai ieu, mă.

Numai nanele cumpără, (*bis*)
De ce le sărut în gură.

100.

F. 722 b.

COLIND.

*Budureasa.**Largo.*

Hoi șe - dui și-mi șe - dui Doam-ne, Do doi Domni di

ce - ru,

Dai

Co - rin - dă,

la poar - tă di rai.

(Restul cuvintelor lipsește)

101.

F. 905 a.

*Câmp.**Poco vivo.*

Pă din jos di Du - nar ma re,

Pă din jos di Du - nar ma - re

Vi. — ne-un că - pi - tan că — la - re

(Urmarea cuvintelor la No. 9).

103.

F. 701 c.
705 b.

*Poiana, Seliște**Sostenuto, poco rubato.*

Mân-dra mea de a - stă va - ră Mă-ro - gă s'o

iu - besc ia - ră, Pre - ste deal la na - na'n va-le.

Dar eu nu-s fir de ovăsu
Să iubesc ce-odată lăsu,
Preste etc.

Nici nu-s fir de săcară, (mă),
Să iubesc a doua oară, (mă).
Preste etc.

104.

*Leleșd.**Poco rubato.*

Mai ho - ri - oi, mai ho - ri - le Ba - țăr di le-oi

bă — nu - i - le, Ba - țăr di le-oi

bă - nu i — le.

De cându-s nanile 'n țară, (*bis*)
 Nici-i grâu nici-i săcară.

Numai neghinioara goală. (*bis*)

F. 908 a.

105.

Câmp.

Poco rubato.

Tot mă mîir co - dru la tine, — Tot - mă mîir co-

dru la ti - ne, Că tu

— toam-na'n - bă — tră - ne — ști.

Tot mă mîir co - dru

Primăvara 'ntănerești.
 Uomu dacă 'nbătrinește
 El nu mai întănerește.

Frunza 'n codru cu rânduri, (*bis*).
 Uomu cu multe gânduri.

F. 906 b.

106.

*Câmp.**Poco vivo (ma rubato).*

Pă din jos di Oa - ră - ști - e,

Pă din jos di Vin doi frați din Oa - ră - ști - e
că - tă - ni - e,

Vin doi frați din că - tă - ni e.

Haideți frați să hodinimu, (*bis*)
 Și să punem mâna 'n șele
 Să tragem una cu jele.

Că noi di când cătănimu (*bis*)
 Taica și maic'-o muritu,
 Și holdili-o bârlojitu,

Cenușa su spor și uda, (*bis*)
 Mălaiu s-a hărmușitu, (*bis*)

Și pita s-a înfloritu, (*bis*)
 Zbiciu 'n cui s'o putrezitu, (*bis*)

Boi în poiată s'o uscat, (*bis*)
 Și cornile o picatu,
 Plugu 'n pod o ruginitu.

F. 694 b.

107.

*Criștlor.**Lento,*

1

Ia - că na - na tre - ce dea - lu, Ia - că na - na

1) 2) 3 4

tre - ce dea - lu, Că-i cu - nosc mer-su și ca - lu

1) și așa:

Că-i cu-nosc mer - su și ca - lu

Și pă ea mănțe-o amaru, (*bis*)
 Ai lai lai lai lai la la la.

1) Se mai cântă cu *si* $\sharp$ în loc de *si* $\flat$

108.

F. 687 a.

*Lehecenî.**Rubato.*

Pă să - rui - ca din cu - nu - nă,

Pă - să - rui - ca din cu - nu — nă

Ai lai lai lai lai lai na-nă mă.

1) și astfel:

lunga

lunga

Ce cântî tu noapte pe lună, (*bis*) ai lai, etc.Dirima ¹⁾ 'n tine nu-i bună, (*bis*) » » »Că-i neagră ca neghina, re (*bis*) » » »Și-i călcată ca tina, re (*bis*) » » »Ca tina de primăvară (*bis*) » » »Călcată de mol de cară, (*bis*) » » »De cară d'ardelenești, (*bis*) » » »De cătane 'mpărătești. (*bis*) » » »

* = Inima

Var: 123 — 125, 131.

109.

*Vașcău**Poco rubato.*

Atâtea gânduri îmi vinu
Câte flori vara prin fânu, (*bis*)

Atâtea gânduri mă batu
Câte flori vara prin hatu. (*bis*)

110.

F. 712 b.

*Lehecenî.**Parlando.*

F. 671 B.

111.

Teleac.

Rubato.

Că - te pa - să - re - le'n co - dru,

Că - te pa - să - re - le'n co - dru, Hoi

hoi, Toa

te ci - nă mai la mo - dru, mă.

1)

¹⁾ sau:

mo - dru.

Toate cină și s'alină. (bis)
 Hoi, hoi,
 Numai io n'am ce cina, mă.

Că mi-î cuibu lângă drumu, (bis)
 Hoi, hoi,
 Lâng'o tufă de alunu.

Căți drumari pe drum treceă, mă, (bis)
 Hoi, hoi,
 Toți în el zburatureă, mă.

112.

F. 724 b.

*Budureasa.**Poco rubato.*

La umb - ru - ța cei de fagu Șe - de Gru -

ier lui No - van - cu, Trai lai lai lai

lai și nam.

Cu clopu pe ochi lăsatu, trai etc.
 Și Novac din grai grăie: (mă)
 Hoi Gru! Gru! ța meu, mă le, trai lai etc.

Ce șezi tu de supăratu.
 Cu clopu pe ochii lăsatu? trai lai etc.

Te-o ajuns dor de Țelegrad,
 O ajuns-te-o d'însuratu? trai etc.

—Nici m'o-ajuns dor d'însuratu,
 M'or ajuns de Țelegradu, trai lai etc.

113.

F. 668 a.

*Molto rubato.**Delan.*

Da - că ești tu, ba - de, dal - bu,

Da — că ești tu, ba - de, dal - bu, —

Nu — gân - di că-mi eș - ti dra - gu.

Măru-î roșu curățitu, (*bis*)
Fost-am dragi și ne-am uritu,

Măru-î roșu rotelatu, (*bis*)
Fost-am dragi și ne-am lăsatu.

Cucule, popă sârbescu, (*bis*)
Haide să mă spovedescu,

Că eu n'am multe păcate, (*bis*)
Num'un car și jumătate.

Variante: 46, 153 — 156.

Bartók, *Arii din Bihor*.

114.

F. 686 a.

*Lehecenî.**Lento, molto rubato.*

I.^{mo}. 1

A uzi mân - dră
1) cu cu cân - tă

II.^{do}.
gliss 2

Ieși a - fa - ră

lunga 3 4

și-l a scul - tă.

1) uneori:

De-o cântă din cloambă verde,
Pe noi mândră el ne vede.

De-o cântă din ciung pieritu,
Poți ști mândră că-s pieritu.

De-o cântă din ciung uscatu,
Poți ști mândră că-s pușcatu.

De-o cântă din vale 'n susu,
Poți ști mândră că m'am dusu.

De-o cântă din vale 'n josu,
Poți ști mândră c'am întorsu.

115.

F. 726 a.

*Budureasa.**Rubato.*

'Pucă murgu renteză, mă.
 Legai pă murgu de leasă,
 Mă băgai la nana 'n casă.

116.

F. 880 a.

Vașcău.

Molto rubato.

Tăt îmi bă - nui și-mi bă - nui, mă,

C'am mărs du pă vă

do - voi, mă, Și dai-nam și ia —

ră dai-nam.

Mult mă muștră și mă ceartă
Că io nu-s ca ceialaltă.
Și dainam etc.

Da io văd bade bine, mă,
Că tu nu-i trăi cu mine.
Și dainam etc.

117.

F. 740 b.

*Poco rubato.**Leleşd.*

Tu-cu-ți na - nă o - chii tă - i,

Tu-cu-ți na - nă o - chii tă - i,

Sa - ra cu - tind pe vi — ștei, mă.

Dimineața mulgând oii, (*bis*)
 Hai li li li li, nana mea.

119.

F. 704 b.

*Vaşcău-Selişte.**Parlando, rubato.*

Tot mă mir ce-a fi de mi-ne, Tot mă mir ce-a

fi de mi-ne. Tot a-mă-rât pă-nă-i lu-me,

Tot a-mă-rât pă-nă-i lu-me.

Aldueşt' Doamne lumea, le, *(bis)*
 Că nici noi n'om rămânea, le, *(bis)*

Vai d'o mine să mormâne, *(bis)*
 Că nu şi-ar bănuî nime, *(bis)*

Săracu-s şi n'am nimică, *(bis)*
 Dară trăiesc fără frică. *(bis)*

120.

F. 907 a.

*Câmp.**Andante (poco rubato).*

Tătă ziua trag cu coasa, (*bis*)
Sara mă duc la mucoasa.

121.

F. 728 b. ¹⁾*Parlando, rubato.**Cresulia.*

Du-ți ba - de do - ru cu ti - ne, Du-ți ba - de

do - ru cu ti - ne, mă, Ia - ră

măi și ia - ră dai - na.

Nu-l lăsa de-amar pe mine, *(bis)* Iară etc.
 Că doru tău-i 'nvățatu,
 Scâlciet și leganatu
 Și io nu-l pot învăța, le, } *(bis)* refr.
 Scâlcie și leagănă, le.

¹⁾ La fonograf este *si* ♭ în loc de *si*.

F. 867 b.

123.

*Beluș.**Rubato*

A - re mân - dra doi voi - ni - ci Și cu cei
 în - ce — lu - i, mă, Și cu cei
 în - ce — lu — i, mă.

sau:

Ulița varmediei ¹⁾ (*bis*)
 Și lili lai lili dainam.

(lipsește urmarea)

¹⁾ De la cuvântul unguresc = vármegye = județ, district.
 Var: 108 — 110., 131,

124.

F. 728 a.

COLIND.

Rubato.

Budureasa.

 D'ur - lă Doam ne, Ci - ne d'ur - lă,

 Le - ru - mi Doam - ne,

 D'on d'ur - lar d'on pă - cu - ra - ru,

 Le - ru - mi Doamn'.

Cu oi multe dela munte,
Cu şuiere 'nşuerate,
Cu topoare 'ncolţurate,
Da şede de-a şuiară, (le)
Toate oile (toate) jucă, (le)
Numa una nu jucă (le),
Nu jucă şi nu mănacă-(le).
Gazda din grai grăia-(le):
Hoi mioară, dragă mioară, (mă),
De ce nu joci nici mân-ci, (le)
Că io gazdă 'm d'auzitu
Că ții gazdă vinde-mi.
Şi gazda din grai grăia-(le):
Vinde zeu io oi voi
Că eu de când şed la voi
Tot am d'albit ca şi voi
Şi barbă mi bate bratu,

Ler. etc.

» »

» »

» »

» , »

" "

" "

" "

22

" "

“ ”

“ ”

"

" "

" "

" "

» »

» »

fără melodie	{	Mustețele dumerile	»	»
		Și păru-mi bate călciile	»	»
		Și-o 'nchinăm cu sănătăți	»	»
		Casii și gazdi aveți toți a mulțumi.	»	»

887 c.

126.

*Rubato.**Câmp.*

Pă dea-lu cu si-mi-ni-cu,

Pă dea-lu cu si-mi-ni-cu,

Mer-ge fa-ta ş'un voi-ni-cu.

Voinicuţu fluerându, (*bis*)
 Fata merge suspinându,

Voinicu tăt întrebă: re (*bis*)
 Ce suspini tu fată aşă?-re,

Cum, Doamne, nu suspină? re.
 Pentru faţa ta cea dragă
 Lăsaî pă maica beteagă,

Pentru oţişoarîi tei (*bis*)
 Lăsaî frăţăşoarîi mei,

Pentru sprincenile tale (*bis*)
 Lăsaî surorile mele.

128.

715 a.

*Hatar.**Molto rubato.*

A — u - zi — t'am joi la moa — ră,

A - u - zi — tam joi la — moa - ră, mă,

Că — și bă — di - ță să 'în - soa-ră, mă.

că — și — bă —

S'însoare cu Dumnezeu, (*bis*) mă,
Că mie nu-mi pare rău, mă.

Când or mè la cununie, (*bis*) mă,
Să capete bolunzie ¹⁾, mă,

Când or fi pe după masă, (*bis*) mă,
Să capete boală 'n oasă, mă,

Când o fi de miază-noapte, (*bis*) mă,
Să-l treacă sudori de moarte, mă.

Când o fi de cătră 'n ziuă, (*bis*) mă,
Să-l aline pe scândură, mă.

¹⁾ De la cuvântul unguresc: bolond = nebun.

129.

COLIND.

867 a.

Andante.

Beluș.

Po - go - ri - t-o, po - go - ri - t-o,

Flo - ri - le z dal - be, Dum - ne - zo și

cu Sin tetr'.

Pă pogoru cerului, Florile z dalbe
 Luară-se dusară-s'
 Pă uliță, pă duliță. Florile z dalbe
 Când își erau la un loc,
 La un locu la mijlocu, Florile z dalbe
 La casa bogatului:
 — Bună ziua oameni buni, Florile z dalbe
 Aveți prânzu pre bogat?
 — Dar prânzu nost' nu-i de datu, Florile z dalbe
 Dar prânzu nost' nu-i de dat.
 Că prânzu nost' nu-i de voi, Florile z dalbe
 Ci de oameni mari ca noi.
 — Luară-se, dusară-se, Florile z dalbe
 Tăt în sus pă răsărit,
 Pă uliță, pă duliță. Florile z dalbe
 Când își erau la un loc,
 La un locu, la mijlocu, Florile z dalbe
 La casa mișelului:
 — Bună ziua oameni buni, Florile z dalbe
 — Noroc bun și voi mai buni,
 — Aveți prânzu să n-îl dați? Florile z dalbe
 Aveți prânzu să n-îl dați?
 — Avem prânzu pre puțin, Floile z dalbe

Plecați lontru să-l prânzim.
 — Dindi Dumnezeu rupè, Florile...
 De tri oari mai mult, rel'.
 Luară-se, dusară-se, Florile...
 Tot în sus pă rasărit,
 Dumnezeu își grăiè-re. Florile...
 Și cătă Sintietru zic(è):
 — Ia sui Petru sus mai susu, Florile...
 Pă umăr de-a stâng a meu
 Pă umăr de-a stâng a meu. Florile...
 Să vezi Petri cei vidè.
 — Nu mă ține Doamn-așà, Florile...
 Că ce vād înbâtrinesc:
 Vād casa bogatului, Florile...
 In mijlocu iadului,
 Pă din afară cu varu, Florile...
 Pă din lontru cu amar.
 In locu oblocului, Florile...
 Joacă para focului.
 Dumnezeu își grăiè-re: Florile...
 Ia sui Petri sus mai sus,
 Pă umăr drept a mñeu, Florile...
 Să vezi Petri ce-i vidè.
 — Mai ține-mă Doamne-așà-re, Florile...
 Că ce vād întăneresc:
 Vād casa mișelului Florile...
 In mijlocu raiului,
 Pă din afară cu tină,
 Pă din lontru cu hodină Florile...
 'Nconjurate de albine.

F. 739 a.

130.

*Leleşd**Rubato.*

D'a - şe zic fe — te - le'n ho - re,

D'a - şe zic fe — te - le'n ho - re:

Că de ce nu vă 'nsurați (*bis*)
Și pe noi să ne luați.

F. 694 a.

131.

*Criștior.**Molto rubato*

Ca să spun al meu năcazu, (*bis*) Frunză verde de trifoi, (*bis*)
Care prin Bosnie l'am trasu. Din anu optzeci și doi

132.

F. 699 b.

Cristior.

Molto rubato.

La — fe — rea — stra de u — ia — gă,

La fe — rea — stra de u — ia — gă,

lor — ghi — nă, lor — ghi — nă, Floa — re din gră —

di — nă.

Vine doru și mă 'ntreabă, (*bis*)
lorghină etc.

De ce-i port cămașe neagră. (*bis*)
lorghină etc.

De ce-o port? c'asa me-i dragă. (*bis*)
lorghină etc.

Taci dorule, nu mă spune, (*bis*)
lorghină etc.

C'ai umblat prea multă lume, (*bis*)
lorghină etc.

Copiii m'or năcăjitu, (*bis*)
lorghină etc.

Bărbatu mi-o fost uritu. (*bis*)
lorghină etc.

134.

F. 672 b.

*Poco lento, rubato**Delan.*

Su — pă - rat ca mi - ne - nu - i,

Hai li li li li mă, Nu — mai pu - iu

cu - cu - lui, mă, Hai li li li li li mă.

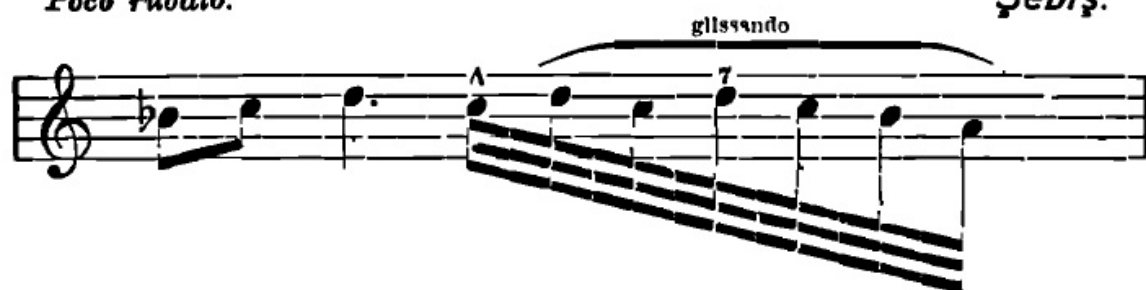
Când îl lasă mama lui, mă, Hai li li etc.
 În mijlocul codrului, » » » »

Făr' aripi și fără pene, Hai li etc.
 Ar sbură și n'are vreme. » »

F. 735 c.

Poco rubato.

135.

Șebîș.

Bu - nu-i lo - cu

pe-a - i - cea, mă,

Bu - nu-i lo - cu

pe-a - i - cea, mă.

— Poa - te fi că —

n'oi ște - dea, mă,

Poa - te fi că

n'oi ște - dea, mă.

Rău-i locu pe la noi, (bis)
— Poate fi c'oi m'napoi. (bis)

Și făina pițigușii, (bis)
Și mintea din cap grelușii. (bis)

Țara mea, oamenii mei, (bis)
Ai Doamne știre pe ei. (bis)

Și cine ne-o despărțitu, (bis)
N'aibă loc în temeteu ¹⁾,
Nici scânduri de coporșeu ²⁾,

Cine strică dragostile, (bis)
Mănec-i grâu paserile, (bis)

Nici să aibă loc de cruce, (bis)
Nici la groapă cine-l duce. (bis)

¹⁾ Cimitir.²⁾ De la cuvântul unguresc koporsó = sicriu, coșciug.

136.

F. 878 a.

Vașcău.

Poco vivo (parlando).

Pot - ba - le, pot - ba - le, Tre - ci — mă cea

va - le, La cea ca - să ma - re Scris - ai șe - ză -

toa - re.

¹⁾ sau: toar'.

Din nouă fecioare
Cu Zvochița zecă, (*bis*)
La Zvochița-mi vine

Tri din tri laturi (*bis*)
De patri vaduri, (*bis*)

Unu d' Impăratu,
Unu de bogatu, (*bis*)
Unu de dom'mare.

Maica grăiè-le: (*bis*)
Cui s'o dau, le (*bis*)

După d'Impăratu, (*bis*)
Că-i mare bogatu (*bis*)

În marginea lumii (*bis*)
În fundu câmpii. (*bis*)

(Lipsește sfârșitul versurilor.)

140.

*Dragonieșd.**Molto rubato.*

— Fac bine că-s sănătoase, (*bis*)
 Ziua tăiem pe ovăsu, (*bis*)

Sara meargă și pe drumu.

.

(Lipsește sfârșitul versurilor)

142.

CANTEC DE JOC.

Șebis.

Vivo.

Mă du - sei la coa - să'n ră - tu, Mă du-sei la

coa - să'n ră - tu, Vi - ni bu - ha cu de prân - zu,

Vi - ni bu-ha cu de prân-zu, Tri li li li

li li li li, la la la la la la la.

Dumnezeu să nu mă bată, (*bis*)
De-am luat din prânz odată, (*bis*) Tri li etc.

Scobori buhă jos la rătu, (*bis*)
Să-mi tignească de prânzitu, (*bis*) Tri li etc.

Scobori buhă jos la vale, (*bis*)
Să-mi tignească de mâncare. (*bis*) Tri li etc.

143.

F. 740 a.

*Leleşd.**Poco rubato.*

lunga

Merg ca - ră - le cio - ciu - lu - i, Merg ca - ră - le

cio - ciu - lu - i Pe dru - mul Hăl - ma - giu - lu - i,

Pe dru - mul Hăl - ma - giu - lu - i,

Mere ciociu dinapoi (*bis*)
 Cu caru cu patru boi. (*bis*)

Bată-te nana mea, bată
 Trei zile din săptămână
 Şi credinţa mea cea bună. (*bis*)

(Lipseşte sfârşitul cuvintelor).

144.

F. 709 d.

*Vaşcău-Selişte.**Poco rubato.*

Nu-i adipă de setoşi, (*bis*)
De-i adipă de făloşi.

145.

*Leleşd.**Sostenuto, poco rubato.*

(Sfârşitul cuvintelor lipseşte).

F. 735 b.

146.

*Rubato.**Șebîș.*

Di - di - di cu pri - e - te - nii, Di - di

di cu pri - e - te - nii Pă - nă

ți — nu - ră ba - ni - i.

Dacă banii se gătară
Mă dete din crâșm'-afară
Cu trii pălmi de cheltuială,

Să am și eu pă ce bè-re, (*bis*)
Dacă n'am putut ședè-re.

*

Plânge-mă maică cu doru, (*bis*)
Ți-am fost fată și fecioru,

Ți-am scos boii din ocolu
Tot cântând și fluerându,
Nu ca sluga blestemându.

*

Apoi nanele mele, mă, (*bis*)
Vă sărut pe toate trele.

147.

F. 682 a.

Teleac.

Dă-a — jun - ge - mă — Doam - ne-a - jun - ge, —

Dă-a — jun - ge - mă — Doam-ne-a - jun - ge,

Să — mă — duc cu boi în ciun-ge.

Să fac frunza păturele, (*bis*)
Ca poalele nanei mele.

Dă-a junge-mă Doamne-ajunge, (*bis*)
Să mă sui pe plai la munte,

Să-aud brazili voiaindu, (*bis*)
Pe nana 'n frunza zăcând.

F. 685 a.

148.

Lehecenî.

Unde meți ¹⁾ voi mă feciori? tra la, etc.
Huduleancă etc.

Să ne punem domnișori, tra la etc.
Huduleanca etc.

(Restul cuvintelor lipsește).

¹⁾ mergeți.

149.

F. 732 a. 724 c.

*Dragonieșd.**Andante.*

Eu nu cânt că-mi plac ho - ri - le, Eu nu cânt că-mi

plac ho - ri - le, Ci-mi pe - trec su -

pă - ră - ri - le.

1) sau

2) și așa:

3) uneori.

150.

*Poco rubato.**Şebiş.*

N'aş da, n'aş da — gu - ra mea, re —

Să-mi de - ie Dom — nu gu - lea, mă,

Şi ia - gă - ru pă — du - rea, mă.

1)

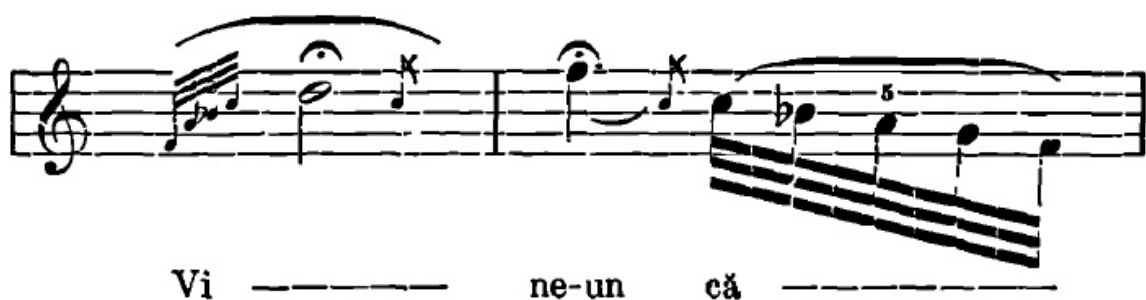

La pădure treabă ciosu, (*bis*)
 La gura mea om frumosu,

Şi gulii treabă căpşuni, (*bis*)
 La gura mea oameni buni.

151.

F. 907 b.

*Rubato.**Câmp.*

¹⁾ Urmarea textului la No. 9.

705 c.

152.

*Vaşcău-Selişte.**Moderato.*

Decât vinu pe-aicea, le, (*bis*)
Trai etc.

153.

F. 729 h.

*Rubato**Cresuia.*

Scri - e mă na — na mea scri - e,

Scri - e mă na - na mea scri - e, —

Ia — ră mai și ia-ră dai-na,

Pe trei colțuri de zădie, (bis) ¹⁾
 Când te-ajunge dor de mine, (bis)
 Caută 'n jos pe lângă tine, (bis)
 Când te-ajunge doru nostu, (bis)
 Caută pe 'ngă tine 'n jos, mă. (bis)

¹⁾ După fiecare vers: *Iară mă*, etc.
 Var: 46, 113.

Mă uitai din deal în șesu, (*bis*)
 Văzui că nana o mersu,
 Ie ieși mândră 'n deal la cruce, (*bis*)
 De vezi neamțu cum mă duce
 Pe pană de cucuruzu, (*bis*)
 La Italia în susu.
 Hai mândră de mă petrece, (*bis*)
 Că-i de-aici până 'n Beciu, ¹⁾
 Da de ți-a părea cumva, le
 De-aicea până 'h Italia.

F. 726 b. 711 b.
Parlando rubato.

155.

Poiana.

Mă du - sei la be - se - ri - că, Mă
 du - sei la be - se - ri - că, mă,
 Do - ue na - ne mă'n pie - de-
 că, mă.

Mă scăpai și le țucaiu, (*bis*), mă,
 Dumnezeu mă duse 'n raiu, mă,

Văzui raiu descuiatu, (*bis*), mă,
 Tăre rău m'am spăriatu, mă,

¹⁾ Dela cuvântul unguresc: Bécs=Viena.

C'am văit ¹⁾ pe nana mea-re, (*bis*), mă,
Ținând șapte draci de ea-re, mă,

Făcui cruce cu stânga-le, (*bis*), mă,
Draci 'ntinseră fuga-le, mă.

Numai unu schiop rămasă, (*bis*), mă,
Cu nănuța cea frumuoasă, mă.

Făcui și cu direapta-le, (*bis*) mă,
Ș'acela luă fuga-le, mă.

Rămăsei cu nănuța-le

.

156.

F. 887 a.

*Câmp.**Molto rubato.*

Jelui-m'aș jelui,
Jelui-m'aș codrului.

¹⁾ bocit.

157.

F. 877 a. 842 a.

*Rubato.**Vaşcău.*

(ă) Ba — te Doam — ne o — — — — mu

pros — tu, Ba — te Doam — ne

o — — mu pros — tu, Lai — — la

lai la la la.

Mult mă 'ntreabă inde-am fostu, (*bis*) lai etc.
 Măcar el ar pute şti-re (*bis*) » »
 Inde umblă tâneri-re (*bis*) » »
 Pă sară şi pe lunuţă, (*bis*) » »
 La nană şi la drăguţă. (*bis*) » »

159.

F. 664 b.

Lento.

Frun - ză ver - de

ca - la - pă - ru,

Frun - ză ver - de

ca — la - pă - ru,

D'am

un ba - de

și

mi-i vă - ru.

Ne-am lua, nu ne putemu, (*bis*)
 Ne-am lăsa, nu ne 'ndurămu,

Ne-am lua, da n-i păcatu, (*bis*)
 Ne-am lăsa, da n-i bănatu.

Oamenii ne vorovescu, (*bis*)
 Părinții nu se 'nvoescu,

Oameni-ar putea tăcè-le, (*bis*)
 Părinții să las' așè-le.

F. 697 a.

160.

*Criștior.**Poco vivo, rubato.*

In Ior - da - ne, măi ți - ga - ne,

In Ior - da - ne, măi ți - ga 7 ne,

Bu - nu - i cu - re — chiu cu car — ne.

Trai la li li la la la la.

Că de oală nu se lipe, (*bis*)
 Șterge-ți barba măi, Filipe. Trai la la

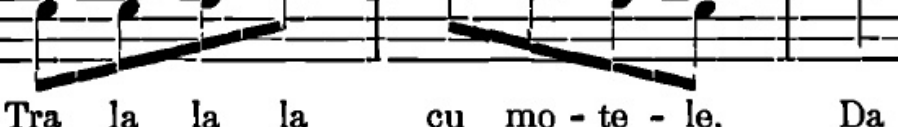
O ștersei și mă fripsei, (*bis*)
 Ș'o băgai în straiță, mă,
 Și mearsă sub laviță, mă.

161.

F. 734 b.

Rubato, parlando.

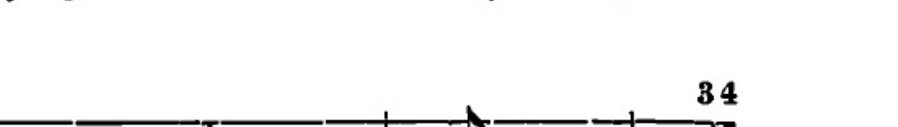
Şebiş.

Tra la la la cu mo - țe - le, Da m'a -

jung bă — tră - ne - țe - le, Da m'a —

jung bă — tră - ne — țe - le. 34

Trec zilele omului
Ca florile câmpului. (bis)

Bătrănu-s, da nu-s demultu,
Ci m'o mâncat năcaz multu. (bis)

Bătrânețe, bătrânețe,
Cum v'aș da pe tinerețe, (bis)

Bătrânețe, haine rele,
Voi mâncați zilele mele. (bis)

162.

CANTEC DE JOC.

F. 666 a.

*Delan.**Vivo.*

Ce haz - nă-i, fa — tă, de ti - ne,

Că te ga - tă mă - ta bi - ne,

Hai la li lai li, hai la li li lai li. ²⁾

¹⁾ Uneori nu se amestecă «Hai la li lai li» între versuri, și atunci partea a 2-a a melodiei se cântă astfel :

Și te mă-nă la hi-ghe-de, Ni-me'n lu-me nu te ve-de

sau:

Cu câr-pă pe du-pă cap, Șezi la u-șă ca ș-un drac.

²⁾ alteori:

Și te mâna la .highede, ¹⁾.
Nime 'n lume nu te vede,
Hai la li etc.

Șezi în locu măturii ²⁾
Ca și ciuma pădurii. ³⁾
Hai la li etc.

Cu cârpă pe după cap ⁴⁾
Șezi la ușă ca ș'un drac.
Hai la li etc.

¹⁾ De la cuvântul unguresc: hegedű = ceteră, vioară.

⁴⁾ Melodia ca la strofa precedentă.

163.

F. 733 b.

Șebîș.

Sostenuto.

Lea - gă - nă — te frun - zu - li — ță, Lea - gă -

nă - te frun - zu - li — ță, Că nu vi - ne-al

meu bă — di - ță, Că nu vi - ne-al meu bă - di - ță.

1) sau:

Duceți-vă rândunele, mă, (bis)
La fereasta mândrii mele, (bis)

Și-i cântați horă de jele, (bis)
Doina inimioarii mele. (bis)

Plânge și tu cum plâng eu, (bis)
Ce-am iubit nu e al meu.

Vină frate și mă vezi, (bis)
Până ce-s grânele verzi, (bis)

Că dacă s'a seceră, mă, (bis).
Tu pe mine mi-i uită, mă. (bis)

165.

F. 673 b.

*Rubato.**Delan.*

Io mă duc, mân — dră, mă du - cu, —

Io mă duc, mân — dră, mă duc - cu, —

Ai — na mân - dră și dai — nă mă,

Da 'n urma mea creasc' un nucu, (*bis*)
 Creasc' un nucu 'ncrenguratu.

166.

COLIND.

*Lehecenî.**Allegretto, non rubato.*

De - sa - ra se vo - ro — veà, re

Flo - ri - le zdal - be, Di - mi - nea - ța

pur - ce — — — deà

Dela lunci sus la munți.
 Florile zdalbe
 Tot vânară cât vânar(ă),
 Până când fu lângă sară.
 Florile zdalbe
 Sara mândră ce-adunar(ă)?
 Un puiuț de vultur suru
 Florile zdalbe
 Cu clonțuțul de aur(u),
 Cu ghiarele de argintu,
 Florile zdalbe
 Câte pene mănunțel(e)
 Tăte-mi erau d'aurele.
 Florile zdalbe
 Puiu rupse și răspuns(e):
 «Vânători de-a lui Pilatu
 Florile zdalbe
 «Nu grăbirăți spre vânat(u),

«Că nu-s fiară de vânatu,
 Florile zdalbe
 «De sum Ion Sânt Ionu,
 «De-s trimis de Tatăl sfântu,
 Florile zdalbe
 «Să botez pe Fiul Sfânt(u).
 «C'am auzit c'a născutu,
 Florile zdalbe
 «Colo sus la Feldior(u).
 «Supt o tufă de bujoru,
 Florile zdalbe
 «La un capăt de izvor(u).“
 Se luă și se ducè-re,
 Florile zdalbe
 Pân'acolo s'apropiè,
 Pe Fiu-Sfânt îl boteză
 Florile zdalbe
 Și 'napoi de se 'nturnà

Piatra 'n dos o răsturnă-re, Tot de fini cu de nănași,
 Florile zdalbe Florile zdalbe
 Dar sub piatră ce găseă De față se nănășesc
 Niște cărți ca băralace, Și de dos se osăndesc
 Florile zdalbe
 Tot de Iuda boscriet(e).
 Taci tu, Iudă, nu crâșcă-re,
 Florile zdalbe
 Că pe tin' te-oi sătură,

F. 889 a.

167.

*Câmp.**Molto rubato.*

Hai ba - de ga - cin - ciu - ra - te, Hai ba - de ga -
 cin — ciu - ra - te, Rău te-am vi - sat
 as — tă noap - te,

Că năfrâma ta cea nouă, (*bis*)
 Că eră ruptă în două,
 Da nu-i ruptă năfrâma-re, (*bis*)
 Di mi ruptă irima-re,
 Că te temi că te-oi lăsa-re, (*bis*)
 Di ce te temi nu-i scăpă-re,
 Numa o țiră zăbăvescu, (*bis*)
 Până calu potcovescu,
 Ș'oi pune picior în scară (*bis*)
 Ș'oi trece într'altă țară.
 Rămâi suflet a mea pară, (*bis*)
 De-o 'ntornă, te-oi cătă iară.

169.

F. 736 a.

*Rubato.**Șebîș.*

Ba când eră Joi sara-le, (*bis*)
Vălean mândru se găta-le.

Șapte nane-l aștepta-le
Cu cinuță-încălzită-le,
Jumătate otrăvită.

Cum din cină o cinatu, (*bis*)
Doamne rău s'o supăratu,

Cătă casă o plecatu, (*bis*)
Maică-sii o cuvântatu.

«Așterne măicuță patu, (*bis*)
Că vai rău mă doare capu.»

«Spusu-ți-ameu Vălean ție, (*bis*)
Nanele te-or pune bine.

Nu te-or pune, că te-or pusu, (*bis*)
De le-ar bate cel de susu».

Când era la miez de noapte, (*bis*)
Văleanu trăgè de moarte,

Când eră di cătă 'n ziuă, (*bis*)
Il așează pă scândură,

Ba când zorile ieșè-le, (*bis*)
Clopotile li trăgè-le.

Frunzuță verde de nucu, (*bis*)
Pă Vălean la groapă-l ducu,

Frunzuță verde de salcă, (*bis*)
Pă Vălean îl bagă 'n groapă.

170.

694 c.

*Criștlor.**Poco vivo, rubato.*

Și mă luai prin grădină,
Frunză de maslin(ă), (*bis*)

Cu pușca grea pe brațe-le
Frunză iarbă creaț(ă). (*bis*)

(Urmarea lipsește).

172.

F. 723 b.

*Budureasa.**Poco rubato.*

Tri — mi - s-o'm - pă - Tri - mi - s-o'm-pă -
 ra — . tu car - te,

ra - tu car - te La fe - cio - rii de pe sa - te,

Trai la la la și na — na — le.

Fetele bumbi și inele, (*bis*)
 Că Bosnie-ie mare jele, trai etc.

Cântă cucu 'n vârf de șură, (*bis*)
 Mor feciorii la măsură, trai etc.

Haideți fete să jurămu, (*bis*)
 Pe feciori să nu-i lăsămu, trai etc.

Că de noi-i om lăsă, mă, (*bis*)
 La joc cine ne-a luă, mă? trai etc,

174.

F. 683 a.

*Rubato.**Lehecenî.*

La feciorii de pe sate, (<i>bis</i>)	vivat etc.
Să nu poarte struț în clopu, (<i>bis</i>)	» »
Că'n Bosnie-i mare focu, (<i>bis</i>)	» »
Fetele bumbi și inele, (<i>bis</i>)	» »
Că'n Bosnie-i mare jele. (<i>bis</i>)	» »

176.

CANTEC DE JOC.

F. 869 a.

*Cherpenleț.**Allegro.*

I-a strofă

A II-a strofă

¹⁾ = merge-oi, merge-o.

177.

CANTEC DE MIREASĂ.

F. 698 b.

*Criștior.**Andante rubato.*

F. 693 a.

178.

*Criștior.**Molto rubato.*

Mân - ce-mi-vă

lu - pi - i

cai, mă.

Hai mân - dro, mă mân-dro, la

ti - ne mi-e gân - du,

Hai

Floa - rea lui Bu - jor, mormân-dru-ță, mor.

Că de voi picai în bai, mă (*bis*)
 Mân-ce-mi-vă lupii iepe, (*bis*)
 Că de voi picai în pente (*bis*)

} Hai mândro mă
 } mândro, etc.

179.

COLIND.

*Leleşd.**Poco vivo.*

Mân - dră stea - uă ce ră - sa - re,
 Dru - mari ci - ne-or — fi - le Doam - ne,
 Și cu mai - că sfân - tă Doam-ne,
 Mai - ca se du — ce - le Doam-ne,

Hoi doi dru - mari hoi — Dai
 Dom-nul sfânt Io — si - fe »
 Sus pe dru - mul ma - re »
 Și cu sfânt Io — si - fe »

Co - rin - de, dru — mari ci - ne-or fi?
 Co - rin - de, și cu mai - că sfânt'.
 Co - rin - de, mai — ca se du - cè.
 Co - rin - de, pâ — nă la Cră - ciun.

Maica și grăia-le Doamne:
 «Du-te mai Iosife, dai, corinde
 Până la Crăciunu

Și sălaş ne cere, Doamne».
 Iosif se duceă, dai, corinde,
 Și, sălaş cereă.

Și sălaş cereă-le, Doamne,
 Crăciun i-i dădeă. Dai, corinde.

180.

COLIND.

F. 874 b.

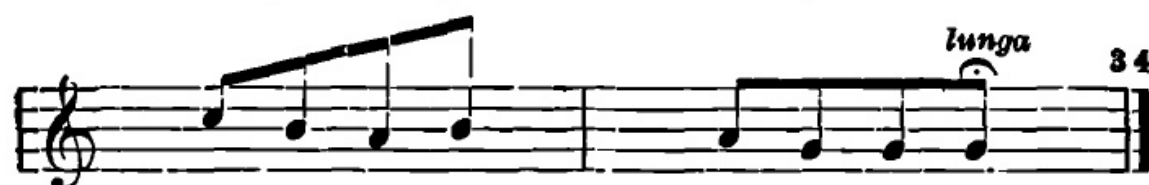
Vașcău.

Lento.

Da ște - du-ș Doam — ne mai ște - du,
 La ma - să gal — bi - nă Doam-ne. —
 Tot ște - dea Doam — ne și'n-trea - bă,

Doi Dom - ni di cei mari, Dai
 La ma - să gal — bi - nă, »
 Tot ște - dea și'n — trea - bă, »

Co - rin - de De mij - loc de rai.
 Co - rin - de Gal — bi - nă di ceari.
 Co - rin - de Cari l'is mai ma - ri.

l's mai mar'.

Da ședu-ș mai ședu
 Doi Domni di cei mari
 De mijloc de rai
 La masa galbină,
 Galbină di ceară
 Tăt ședeà și'ntreabà:

Cari l'is mai mare?
 Tatăl grăia: «fiul(e),
 «Di zile di mult
 «Eu-s mai di mult,
 «Di domnie mare,
 «Că tu ești mai mare,
 «Da cârga-i(?) mai mare.

«Ie-ti și te du
«Jos pîntre suflete,
«Să vezi ce-i vidè:
«Iuda viclean rău
«Bătînd și celuînd
«Suflete drepte,
«Și le dispitește
«Și le dobîndește».

Fiu d'atunce
Încă mi-s luă
Cel corbaș de foc;
Tare mîne-o mână
În fundu iadului
Și 'ncă mîne-o legă
Cu tăști de fer,
Cu lanț di oțel,
Și 'ncă d' atuncè
Mi pune di-a dumăr
Di-a dumăr di Iudă
Cel toiag di fer,
Tare mîne-apăsă,
La pămînt pică.
Iuda-mi dede-a plînge

Cu lacrimi di sînge.
Fiul d'atuncè
Încă mîi grăiè:
— Grău-ți pare Iudă.
— Hoi zo grău mi pare
Ca cer și pămînt
Că cele-am ținut
O! iè-mîi-l mie
Că nu poț ținè.
— Azi 'ș-a-mi pare mîie Iudă.¹⁾
Ii sara di Joi mar'
Cînd tu mă vînduși
La cîni, la Jidovi
Pă cinzeș di lei,
Pă bani di ce rei,
De fire legată Iudă¹⁾
Pîna la județ
Ce te-oi judecà
Io și Dumnezeu
Și dra' fii de mîeu
Că tu mă vînduș
Pă dinauori
Pîna 'ncîntători de cocoș.

¹⁾ «Iudă» cîntat aci în loc de «Doamne»:

181.

COLIND.

F. 885 a.

*Lento.**Câmp.*

O tre - cuș mă mur - gu Doam - ne, Doi doi dru-ma-

rei. Dai, Co - rin - de. Dru - mari ci - ne sunt?

Una-i maica sfântă Doamne
Cu sfântul Iosâf
Dai! Corinde. (*Acelaș refren*)
Tare s' înseră.

In sara lui d' ajun
Pă ce fel mărgând
Maica-mi grăie
Pă sfântul Iosâf:
— Ei du-te măi du Iosâfe
La Crăciun bătrâne
Sălaș di mi cere.

Iosâf să ducă
La Crăciun bătrânul
Sălaș di ceră.
Crăciun grăie:
— Ști-vă Dumnezeu
Ce sălaș voi da
Că sobele-s pline
De sălăi de-asăară.
Poate-io (voi) da sălaș
Grajdul cailor
Și cu-a boilor
Sălaș să-l faceți.

Di cum îi spună.
Iosâf să ducă
La maica spună.
Maica grăia:
— Ei du-te, Iosâfe, mai du

In grajdul cailor
Sălaș de ne fă.

Iosâf să ducă
Sălaș de-l facă
De cum îl pută.
Maica să ducă.
Să se hodinească,
Ca fiu sfânt să nască.
Noapte dintr'o vreme
Pă maica-o lovă
Niște munci cam grele
Ca fiu sfânt să nască.
Și nu-l pută nasce
De rosuri de cai,
De sunet de frâne,
De tropot de-al lor.

Maica mi grăia
Pă sfântul Iosâf:
— Ei du-te (mai du) Iosâfe
Sălaș di ne fă
In ieslele boilor.

Maica se ducă
Să se hodinească
Ca fiu sfânt să nască.
Boi o aboră
Munci o ușoră
Și fiu sfânt năște
Ca o florică.

182.

CANTEC DE JOC.

F. 682 b.

*Delan.**Allegro.*

¹⁾ ⁴⁾ Cuvinte ungurești: jobbágy, = robotar, nadrág = cioareci.

183.

F. 886 b.

*Rubato.**Câmp.*

Ci - ne be și nu se'n ba - te,

Ci - ne be și nu se'n ba - te,

Jos lu - na, sus lu - na, Va - lea su - nă,

Mân - dru — li - ță noap - tea bu - nă,

Doamne bună minte poarte (*bis*)
 Jos luna etc.

184.

F. 699 a.

*Criștior.**Allegretto.*

Tot am zis și m'am ju - ra - tu,

Di - chi di - chi di - chi lea - nă, So - i - lea - nă

șo - le - ma - nă, Gâr - go - vi - ță gâr - go - vea - nă,

Hei nan' bu - tin-cean'.

Că n'oi mē¹⁾ la fete 'n satu, (*bis*)
Dichi etc.

Preuteasa zice-așă, mă, (*bis*)
Dichi etc.

Vină și la fata mea, mă. (*bis*)
Dichi etc.

¹⁾ merge.

F. 888 h.

185.

Câmp.

Andante.

Căți oameni pă drum trecè, re
 Căți oameni pă drum' trecè,
 Toți în cuibul tău zvârlè.
 Trai lai etc.

186.

677 b.

*Poco vivo.**Delan.*

Muierea cându se jură (*bis*)
 Dăi o palmă peste gură.
 Trai etc.

Când să jură mai spurcat, (*mă*)(*bis*)
 Cu gându-i la altu 'n satu.
 Trai etc.

Măi bărbate nu mă bate, (*bis*)
 Nu mă bate 'n toate zi, mă.
 Trai etc.

Da mă bate-odată 'n lună, (*bis*)
 Că ți-oi fi femeia bună.
 Trai etc.

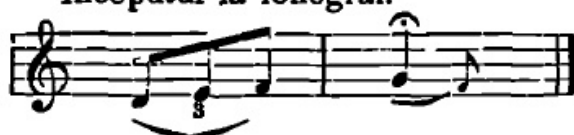
188.

F. 693 b.

Criștior.

Treci pe ba - dea 'n țară strin' Floa - re din gră - din'.

Inceputul la fonograf.

Da ie sama cum îl treci, mă
 » » » » » » Floare etc.

Cum îl treci să nu-l îneci. mă,
 » » » » » » Floare etc.

Tu pe bădea de înecă-re, mă
 » » » » » Floare etc.

Io pe tin' te-oi blăstămă-re, mă
 » » » » » Floare etc.

Să sece izvorul tău, mă,
 » » » » » Floare etc.

C'ai necat draguțul meu, mă,
 » » » » » Floare etc.

189.

F. 709 b.

Vaşcău-Selişte.

Pă - să - rui - că din ră - zo - ru, Pă - să -

rui - că din ră - zo - ru, De nu

văd pe mai - ca mo - riu,

De n'o văd până la prânzu, (*bis*)
Mă scapă jelea şi plânsu.

190.

F. 890 a.

Câmp.

Allegretto.

Lu - că, Lu - că, ba - de Lu - că,

Da - că nu și nu și nu, ba - de Lu - că,

sau: Ba - de Lu - că, ba - de Lu - că, ba - de Lu - că, mă.

Mă sărută și te du, mă, *(bis)*
 Bade Lucă, Lucă bade, bade Lucă.

Mă mână mama pă sate, *(bis)*
 După fete lăudate, bade Lucă.

Le prinsei pe după capu: *(bis)* refr.
 On pădute cât on țapu. *(bis)*

Ascuțiți cuțătile, *(bis)*
 Să belim pădutile, mă, *(bis)*

Să ducem tele la timari, *(bis)*
 Să facem fete teptari, ¹⁾ *(bis)*

Să suie fata la munte, *(bis)*
 Cu teptare di pădute. *(bis)*

¹⁾ = peptari.

191.

B O C E T (vaet).

F. 787 c.

*Vaşcău.**Parlando, poco vivo.*

(Celelalte cuvinte, fiind obscene, nu se pot publica).

192.

B O C E T (Vaet).

F. 889 b.

Câmp.

Parlando (poco vivo).

Da mai scoală soți, scoală,
 C'amu-i cap de primăvară,
 Toate plugurile umblă,
 Num'al tău șede la umbră.
 Cum îi putè putrezi, mă,
 Tu di jele prunciloru?

193.

CANTEC DE JOC.

Șebîș.

Poco allegretto.

Pân' la storsu vinului, ¹⁾
Când oi fi mireasa lui.

Iacă storsu o sosit,
Bade văd că n'o vinit.

Suflă vântu răcoros,
Bade tăt nu s'o întors.

Ba și bruma o picat,
Bade 'n cap nu s'o legat.

Aci-i postu li Crăciun,
Bade n'are cuget bun.

Cășlegile văd că trec,
Nu mă răbd să nu-mi petrec.

Să jucăm ca dou(e) surori,
Feciorii-s înșelători,

Că te pune pă genunche,
Și-ți mințește mii și sut(e),

Cu mâna pă după cap,
Cu gându la alta 'n sat.

In fecioraș nu te 'ncrede,
Ca și 'n Iuda făr de leg(e).

¹⁾ După fiecare vers urmează *tra la la* și totul se repetă odată.

194.

CANTEC DE JOC,

F. 889 c.

*Câmp.**Allegretto.*

Pă la noi păn pru - ni - șo - ri, Pă la noi păn
pru - ni — șo - ri, Tăt ciu - tu - ro
di fe - cio - ri, Tăt ciu - tu - ro di fe cio - ri.

¹⁾ și așa:

Unul mere, unul vine, ¹⁾
Unul mă cere pă mine.
Di mă cere-o gazdă mare,
Da la maica e supărare.
Di mă cere on fluierașu,
Dă-mă maica mintenașu.
Dacă n'o fi ce mănca-re,
El o zăce, eu-oi jucă-re.

Cum nu-i minte fetei ludă?
Că-i vine unu ș'o cere,
Ie odat' zice că mere,
Nu coată sară uoti-re
Că n'are cu ce trăi-re.
Nu-i strânsură pângă șură,
Nici s'o duc o cioara 'n gură.

¹⁾ Fiecare vers se repetă odată.

F. 684 a.

195.

*Lehecenî.**Molto largo, non rubato.*

Toate cu mândra le-am pus. 1) Leliță etc.
 Câte-am pus până 'ntr'un prânzu » »
 Acele toate s'or prinsu, » »
 Câte-am pus de-amiază-sară, » »
 Acele toate săcară. » »

1) Fiecare vers se repetă odată.

196.

*Sebiș.**Poco sostenuto.*

Noapte-o fost și n'ai văzut. Mândruță etc.

Cu brânca țiță mi-ai datu, » »

Cu gura m'ai blăstămatu: » »

În grădina cea cu flori » »

Să trăiesc fără surori, » »

În grădina cea cu brazi » »

Să trăiesc și să n'am frați, » »

În grădina cea cu spini » »

Să trăiesc între străini. » »

Două surori ce suntem, » »

Mare-i țara de 'ncăpem. » »

197.

F. 868 a.

*Beiuș.**Poco rubato.*

Când ba - te cia - su la u - nu, Ei a - du - nă Du - nă -

rea, (ă) trai la la la la la la, —

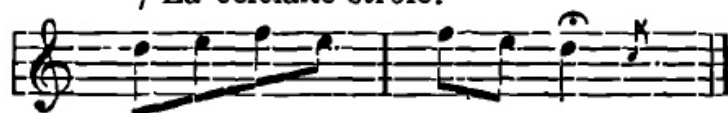

trai la la la la la.

trai la la la la la la.

1) La celelalte strofe:

(ă)

Fusei gata ca păun(u). Ei etc.
 Când bate ciasu la doi
 Mă duc maică de la voi.
 Când bate ciasu la tri,
 Io mă duc maică de-acî.
 Când bate ciasu la patru,
 Haidi mândr' așterne patu.
 Când bate ciasu la cinci,
 Mă desculță de opinci.
 Când bate ciasu la șase
 Io fusei cătană-aleasă.

Când bate ciasu la șapte,
 Mă luă neamțu departe.
 Când bătu ciasu la opt,

 Io fusei cătană nouă.
 Când bătu ciasu la zece,
 Hai maică și mă petrece.
 Când bate la unsprezece
 M'învățai Murăș a trece.
 Când bate la doisprezece,
 Io fusei în munte rece.

198.

F. 867 c.

*Beiuș.**Poco allegretto.*

Patru vaci, patru vaci,
Țucu-ți (v)oiții cei bărnaci. ¹⁾ (bis)
Trai etc.

Cucuruz cu frunza 'n sus,
Țucu-ți (v)oiții cui te-o pus. (bis)
Trai etc.

¹⁾ Dela «barna» (ungurește) = căpriu.

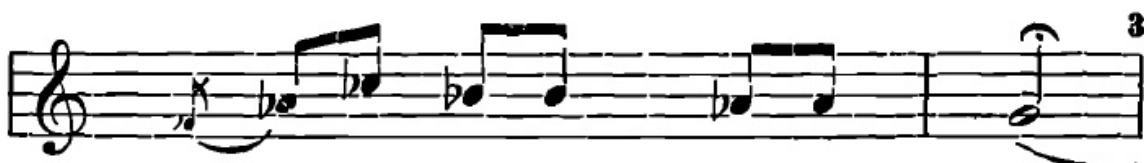
199.

B O C E T (vaet).

F. 674 c.

*Delan.**Quasi recitativo.*

Ȑ, mân-ce — te fo - cu pă - mân - tu,
 Ȑ, că gân — dești că ești dom - ne - scu,
 Ȑ, cum îi pu - teà pu - tre — zì
 Ȑ, dra - ga mea, mi - rea - sa mea, —
 Ȑ, scoa - lă fa - ta mea din som - nu,

Că mult te-am gu — no - i — tu,
 Că tot eu te gu - no — iesc,
 De do - ru mai — cu - ții, — De
 Da un - de-i mi — re - le tău?
 Că eu de-a sa — ră nu dorm,

Că mult te-am — gu - noi — tu.
 Că tot eu te gu - no — iesc.
 do - ru mai — cu - ții?
 Mer - să 'nain-te'n te - me — teu.
 Că de-a - sa - ra-s tot pe-a - fa - ră.

200.

CANTECUL MIRESEI

*Vaşcău-Selişte.**Moderato.*

Tot mă mir ce pu - teţi fi - re?

Ai nam şi dai - nam şi dai-nam şi dai-nam.

(Restul cuvintelor lipseşte).

201.

F. 716 a.

CANTECUL MIRESEI

*Leheceni.**Poco rubato.*

lunga lunga

Mi - rel de la ma - să, mi - rel,

Ai - nam şi dai - nam şi dai - nam şi dai - nam.

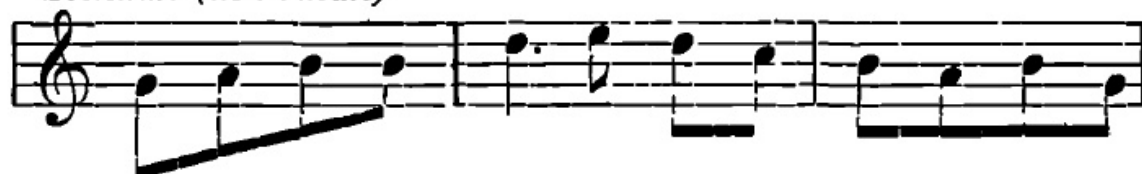
Noi vom întreba mirelui,	Ainam etc.
Ce-aţi intrat în grădina noastr(e),	»
De-aţi rupt floarea noastră, mirel	»
Şi câte-aţi cules mirelui	»
Mai multe-aţi ales mirelui.	»
De-aici nu-i ieşi mirelui	»
Până nu-i găci mirelui.	»

203.

CANTECUL MIRESEI

668 b.

*Delan.**Sostenuto (non rubato)*

Nu te su - pă — ră, mi - rea - să, Nu te su - pă -

ră, mi — rea - să, Hoi nam și dai - nam

mi - rea - să.

Că-i bota pe grindă 'n casă, (*bis*)
Hoi nam etc.

Și cioplită 'n patru dunge, (*bis*)
Hoi nam etc.

Cât îs spatele de lunge, (*bis*)
Hoi nam etc.

Dacă-i mire rându-șie (le) (*bis*)
Hoi nam etc.

Iaca ușa pe colè (le) (*bis*)
Hoi nam etc.

204.

F. 718 h.

CANTECUL MIRESEI

*Budureasa.**Largo.*

Por - tari de la poar-tă, dra - gă, Por - tari de la

poar - tă, dra - gă Hai dai-nam, dai - nam

și ia - ră dai - nam.

poar - ta dra - gei.

Lăsați portari poarta josu,	Hoi dainam etc.
Că poarta-i, poarta-i a voastră	» »
Și Ruge-i portarea noastră.	» »
Mândră Ruge ne-am aflatu	» »
Portariu 'n grădină voastră,	» »
Nici cu-atâta nu ardă(le)	» »
Până ce te-om de 'ntreba-(le)	» »
Ce cărți ai da mirelui	» »
De tu ți-ai intrat mirelui,	» »
Mirelui 'n grădina noastră	» »
Și tu ți-ai d'ales mirelui,	» »
Ruge ce frumoasă mire	» »
Nici n'am d'ales portare	» »
Nici n'am cules portare	» »
Numai ne-am luat portare	» »
Ce ne nouă rânduitu	» »
Domnul Dumnezeu portare	» »
De nașterea sa portare	» »
Ca la moartea sa portare.	» »

205.

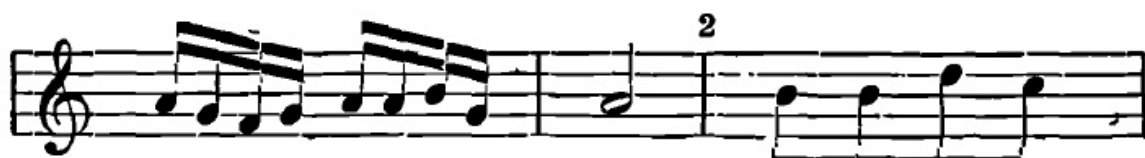
710 b.

*Lehecení.**Lento, poco rubato.*

Dra - gu meu ci — năș¹⁾ flă - că - u,
 Ci - ne-o pur - tă co - joc tă - u,
 Că de la oi când vi - ne - ai
 Flu - e — ra'n brân - ca mi lu - ai.

Hu hu hu hu, ²⁾ Tot a - sta ho - ră-mi zi-ceai,

Tri li li li li li li li, Tot as - ta ho —

ra'mi zi-ceai. Tri li li li li li li li.

¹⁾ De la cuvântul unguresc *csinos* = frumos.

²⁾ Plânge.

³⁾ De trei ori repetat.

206.

F. 736 c.

COLIND.

Șebîș.

Poco allegretto.

Trei crai de la ră - să - rit Cu stea - ua'u că -

lă - to - rit, Ca să-l va - dă să-l cu - noa - sc'

Și pe Dom - nu să-l cin - steasc'.

Vifleemul Iudeii,
Unde cânta îngerii,
Îngerii frumos cântă
Cheruvimii lăudau.

Detere toți a cântă
Că gazda colac ne-o da,
Gazda colacu ne-aduc(e)
Fără cârnaț nu ne-om duc(e).

Mare hire, ¹⁾ măi părinte, ⁴⁾
De husoși ²⁾ ne vine-aminte,
De husoși ³⁾ și de băncut(e)
Acârcăte-o fi de mult(e).

Dar acele le-om primi,
De colaci om pomeni,
Pe 'ngă colac se cuvin(e)
Vr'o cîntîțe de vin plin(e)

Și vr'o două de vinars
Ca să-l zmucim pe sub nas,
Să nu bem să ne 'mbatăm
Și de coastă să uităm.

Pe 'ngă coaste și un șoș
Și o barbă de fuior
Să ne facem niște aț(ă),
Să ne cârpim niște zdreanț(e).

⁴⁾

măi pă - rin - te
vi - ne-a - min - te

¹⁾ Uneori *do* $\flat$

²⁾ Cuvânt unguresc: *hir* = renume, reputațiune.

³⁾ Cuvânt unguresc: *huszas* = ban de 20 creițari.

207.

COLIND

F. 737 a.

Șebîș.

Andante molto.

Stea - ua sus ră - sa - re Ca o

tai - nă ma - re, Stea - ua s'o i-

vi - tu De - la ră - să - rit.

Atuncia trei crai
 Bine-au socotitu,
 După stea s'au dusu
 Până ce-au ajuns.

Dacă au ajunsu
 Bună veste-au spusu
 Lui Adam Avramu
 Și lui David crai:

Născut-a Christosu, (*bis*)
 Lumii de folosu,
 Lumii de folos.

208.

COLIND

F. 737 b.

Șebîș.

Non rubato, comodo.

Doam - ne I - su-se Cri - stoa-

se, Tu - ești no - uă zori

fru - moa se.

Și rază prea luminoasă,
Că din ceriu Te-ai pogorîtu,

Din fecioară Te-ai născutu,
Cu oamenii-ai petrecutu.

Pentru-a noastră mântuire
Răbdași Doamne răstignire,

Pentru-a lui Adam greșală
Toată lumea fu 'n perzală.

Adam pentru ce-a greșitu
Domnul din rai(u) l'o gonitu.

O Isus, lumină dulce,
Din rai(u) nu mă 'ndur-a duce

De-amirosu floriloru,
De zbârnul albiniloru,

De arsu luminiloru. (*bis*)

O, Isus lumină 'naltă,
Ochii noștri la tine caută,

Că luminezi lumea toată
Cu lumina cea bogată.

Tu, Isus, lumină sfântă,
Nu lăsa pe noi osândă.

F. 687 b.

209.

*Lehecenî.**Poco rubato.*

Toate cină și s'alină, (bis)	hai lai lai iară daina mă
Numai io-s pasăre strină, (bis)	» » » » » »
Nici nu cin, nici nu m'alinu, (bis)	» » » » » »
Că mi-i cuibu lângă drumu. (bis)	» » » » » »
Cați drumeți pe drum treceă-re, (bis)	» » » » » »
Toți 'n cuibu meu zvârleă-re. (bis)	» » » » » »

F. 673 c.

210.

*Delan.**Molto rubato.*

Iancule, fecior de Moțu,
Fă-mi o botă de trei coți,
Să omor jidovii toți.

Iancule, poartă-te bine, (*bis*)
Că urlă jidovi pe tine.

— Lasă urlă cât de mulți, (*bis*)
C'or încapă pe sub munți.

211.

*Leleșd.**Andante.*

Când fu - sei co - pil de-un a - nu, Trai lai

mân-dra mea, Fu - rai ca - lu din poi - va - nu,

Trai lai, mân-dra mea.

Când fusei copil de doi	traï etc.
Mă 'nvățai a foră boi,	» »
Când fusei copil de trei	» »
Mă dădui în bicherii,	» »
Când fusei copil de patru	» »
Mă culcai cu mândra 'n patu,	» »
Când fusei copil de cinci	» »
Mă dădui între voinici,	» »
Când fusei copil de șasă	» »
M'apucaî să-mi fac o casă,	
Când fusei copil de șapte	
Gata-i casa 'n jumătate,	
Când fusei copil de optu	
Fu gată casa pe locu,	
Când fusei copil de nouă	
Luai nanii cisme noue,	
Când fusei copil de zece	
Învățai Dunăre-a trece.	

F. 904 b.

212.

Câmp.

Allegretto.

Mă du - sei la voi la şu - ră, A - no

lo - go - jea - no, Să mă uit pă

su' că - ciu - lă, A - no lo - go - jean'.

Luai o fată la jocu, Ano logojeano
 Ş-o jucai să fii jucată, » »
 Să mă pomoneasc' odată » »
 Şi di mamă şi di tată » »
 Şi di dracu câte-odată. » »

Melodie cunoscută pretutindeni. Este aranjată pe note şi publicată.

214.

F. 672 c.

*Delan.**Andante poco rubato.*

Dar amu, sărac de mine.
Și de una-mi pare bine.

F. 720 b.

215.

*Budureasa.**Andante sostenuto.*

Le — le mân - dră o — chii-ți

plân — gă, Gu — ra și di -

ri - ma-ți ră - dă.

The musical score is written on a single staff in treble clef with a key signature of one flat (B-flat). It consists of three lines of music. The first line has a triplet of eighth notes (F4, G4, A4) followed by a quarter note (Bb4), a quarter note (A4), and a quarter note (G4). The second line has a triplet of eighth notes (F4, G4, A4), a quarter note (Bb4), a quarter note (A4), and a quarter note (G4). The third line has a quarter note (F4), a quarter note (G4), a quarter note (A4), and a quarter note (Bb4). There are various ornaments and slurs throughout the piece.

Eu mă duc codrul rămâne, (*bis*)
 Frunza plânge după mine.

Mândră plânge după mine, (*bis*)
 După dracul plânge nime.

216.

B O C E T (Vaet)

879 c.

*Vașcău.**Poco lento.*

Când mer - sei du - pă mu - ie - re, Dum - ne -
 Când mer - sei du - pă ne - va - stă, A - tun —

zeu o fost a — ca - să, E, dai-nam și dai-nam.
 ci n'o fost a — ca - să, -E, dai-nam și dai-nam.

The musical score is written on a single staff in treble clef with a key signature of one flat (B-flat). It consists of two lines of music. The first line has a quarter note (F4), a quarter note (G4), a quarter note (A4), a quarter note (Bb4), a quarter note (A4), a quarter note (G4), and a quarter note (F4). The second line has a quarter note (F4), a quarter note (G4), a quarter note (A4), a quarter note (Bb4), a quarter note (A4), a quarter note (G4), and a quarter note (F4). There are various ornaments and slurs throughout the piece.

220.

B O C E T (Vaet)

F. 878 b.

*Vaşcău.**Assai lento.*

Vai pocită vară neagră ca ş'o cioară,
Vai Tănasa mîneu etc.

Că io am aşteptat să ne fie mai bine,
Vai Tănasa mîneu etc.

Dar acuma văd că-i vai ş'amar di mine,
Vai Tănasa mîneu etc.

F. 904 a.

221.

Câmp.

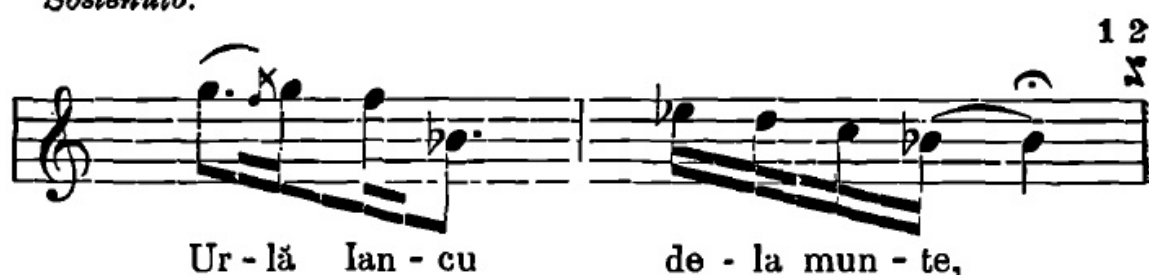
Poco allegro.

Măi mândră, doru te-ajungă, *(bis)*
 Câte nane 'n braț' am strâns(u), *(bis)*
 Toate după mine-au plâns(u). *(bis)*
 Di te-oi strânge și pă tine, *(bis)*
 Și tu-i plânge după mine. *(bis)*
 Hai didi cu nana 'n brață, *(bis)*
 Până 'n dalbă dimineață. *(bis)*.

222.

F. 706 b.

Vașcău-Seliște.

Sostenuto.

Până Iancu se găta-le
Toată Turda tremură-le,
Tra la la la.

Iancule Măria-ta-le),
Lasă Turda, n'o preda-le.
Tra la la la.

Că ți-oi da bani cu merțea-le
Și aurul cu ferdelea.
Tra la la la.

Că să-mi dee doamnele-mă,
S'arunce mânunșile-mă.
Tra la la la,

Să ne țese pânzele-mă,
Ca și noi Românile-mă.
Tra la la la.

223. ¹⁾

696 b.

Allegretto.

Sco-bori Doam-ne pe pă-mânt, Sco-bori Doam-ne

pe pă-mânt, Ai lai lai lai lai,

tra lai la lai la la.

Și vezi domnii ce-au făcut,
Ai lai, etc.

Din purcari, din păcurari,
Ai, etc.

Tot tisturi ²⁾ mari și căprari.
Ai, etc.

¹⁾ Cântec cunoscut și poate chiar imprimat.

²⁾ Cuvânt unguresc: tiszt = ofițer

Var. = 251.

227.

F. 886 a.

*Rubato.**Câmp.*

Mu - răș, Mu - răș, da - pă li - nă,

Mu - răș, Mu-răș da - pă lin', Floa - ră din gră - din',

Treși pe badea 'n țară strină, (*bis*) Floare etc.
 Ci ea sama cumu'l treci (*bis*) »
 Să nu cumva să-l înnece, (*bis*) »
 Că dacă l-ei înnece, (*bis*) »
 Io Murăș te-oi blăstămă-re, (*bis*) »
 Să sece izvorul tău (*bis*) »
 Q'a'necat drăguțul meu. (*bis*) »

228.

Șebîș.

Moderato.

1) 1 2

Ple - ca - t-a Mo tu la ța - ră,

3

Ple - ca - t-a Mo — tu la ța - ră, Cu cer-cu-ri și

4

cu ——— ciu - bea - ră.

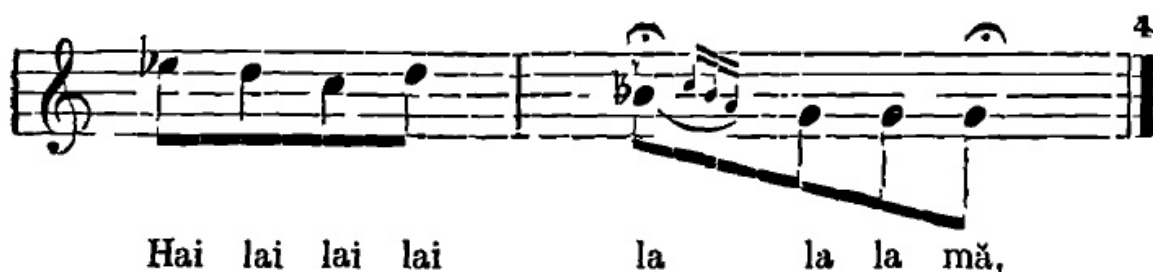
Du-mă Doamne 'n pace-acasă (*bis*)
La copii și la nevastă.

Du-mă Doamne 'n țara mea-re,
Că-i mai bun mălaiu 'n ea-re
Decât pita 'n altuia-re.

Du-mă Doamne în sat la noi (*bis*)
Cu caru cu patru boi.

1) De origină mai puțin populară. Melodia a fost aranjată și publicată,

229.

Criștior.

Merge murgu Iancului, mă, (*bis*) Hai lai etc.

Cu'n frâu galben la picioare » »

Și cu șaua preste foale. » »

Jele-i Doamne cui îi jele, » »

Jele-i Doamne codrului » »

De armele Iancului, mă, » »

Că le ploaie și le ninge » »

Și n'are cine le 'ncinge. » »

La poalele pădurii mele » »

O'zare de foc se vede » »

Și la zarea focului, mă, » »

Stau haiducii codrului. » »

230.

F. 732 b.

*Poco sostenuto, rubato.**Sebiș.*

1) Foa - ie ver - de fir de nal - bă, Foa - ie ver - de

2) fir de nal — bă, Ră - sai lu - nă mai de gra - bă,

3) Ră - sai lu - nă mai de gra — — bă.

4)

2) sau:

Să se vadă prin livadă,
Să cosesc pelin și iarbă,
Să dau mândrii să desfacă. (bis)

Desfă mândră ce-ai făcutu (bis)
Că ți-oi da un leu bătut. (bis)

Măcar să-mi dai zece lei
Nu ți-am făcut ca să piei,
Ci ți-am făcut să mă iei. (bis)

Degeaba 3) maică m'ai făcutu
M'ai făcut și mai crescutu,

Și m'ai dat dup'un urātu
Să-mi fie și 'n pământ strămtu,

Nu m'ai dat după cel dragu, (bis)
Să-mi fie și'n pământ largu. (bis)

Foaie verde de-alămăie
Vine Ghiță de la vie
Cu trei flori în pălărie, (bis)

Palărie-i de mătăasă (bis)
De trei copiliță-aleasă. (bis)

3)

De — gea - ba mai-că.

3) Melodia și cuvintele au fost publicate. (Colecția de coruri populare de G. Muzicescu).

231.

F. 904 c.

*Rubato.**Câmp.*

1
Pă dea - lu cu si - mi - ni - cu,

2
Pă dea - lu cu si - mi - ni - cu,

3
Mer - ge fa - ta și-un voi - ni - cu,

4
Mer - ge fa - ta *gliss* și-un *lunga* voi - ni - cu.

(Urmarea textului la No. 126).

Var: 233—234, 236—237.

232.

F. 698 b.

*Cristior.**Poco rubato, parlando.*

D'a - șa zic cim - po - i - le, trai la la,

D'a - șa zic cim - po - i - le, trai la la,

Cal - ci - le ne — vo - i - le, trai la la,

Cal - ci - le ne — vo - i - le, trai la la.

— Mărită-ți babă fata, trai la la, *(bis)*
 N'o țineă cu Domnia-ta, trai la la, *(bis)*

— Mărita-o-aș fātu meu, trai la la, *(bis)*
 N'are nici un lipideu, trai la la, *(bis)*

Da nici lipideu pe pat, trai la la, *(bis)*
 Nici cămașe la bărbat, trai la la,
 Și nici șterguri de legat, trai la la.

233.

F. 873 c.

*Vaşcău.**Largo.*

De uo - ne - le fru - mo - şe - lu, De uo - ne - le

fru - mo - şe - lu, Ba - gă - te bi - riş dom - nes - cu,

Ba - gă - te bi riş dom - nes - cu.

Că şi io m'oi băgă-re, mă, (*bis*)
 Birişiţă la doamna, mă,
 Ş'oi sclujă tăta toamna-re.

Urle apa, boii măie, (*bis*)
 Numa birişu rămăie
 Şi codorişte rămăie.

234.

733 a.

*Parlando, rubato.**Șebis.*

Pe dru - mu că - tră - O - ră - ști - e, Pe dru - mu că -

tră - O - ră - ști - e Merg doi frați la că - tă - ni - e,

Merg doi frați la că — tă — ni e.

Grăi unul către altul: (*bis*)
 — Noi frate ne lăsăm satul, (*bis*)
 Satul și nănușile, (*bis*)
 Mai tare măicușile, (*bis*)
 Căror le-am supt țiglele-re, (*bis*)
 — Știut-ai măicuță bine-le, (*bis*)
 Că mă prinde Neamțu 'n mână, (*bis*)
 N'oi mai dormi pe perină, (*bis*)
 Ce-oi dormi în țară străină (*bis*)
 Cu pușca plină pe mână. (*bis*)
 O fi plină, o fi goală, (*bis*)
 N'oi muri la mândra 'n poală. (*bis*)
 Zice frate către frate: (*bis*)
 — Noi, măi frate, ce-am ajunsu, (*bis*)
 Din pălărie cu vrăstă (*bis*)
 Se duc feciori la muștră, (*bis*)
 Din căciulă mocănească (*bis*)
 Să port șapcă iegărească. (*bis*)

236.

F. 703 a.

*Poiana.**Parlando, rubato.*

Io-s vi - ță - lu pă - du - rii, mă, Io-s vi - ță - lu

pă - du - rii, mă, Ai lai lai lai

lai lai lai, mă.

Vutu m'ar mănca lupii, mă, (*bis*) Ai lai etc.
 Dară mănca lupii dracii, » »
 Nu mănca oameni săracii. » »

238.

F. 696 a.

*Criștior.**Moderato.*

Mo - ri - mă Doam - ne pe mi - ne, A - nă

Lo - go - ja - nă, Că nu ș'or bă - nu - î ni - me,

tra la la la la.

Numa mândru liță-oleacă
 Ană Logojană,
 Până m'or duce la groapă
 Tra la la la la.

¹⁾ Nu tocmai popular.

247.

COLIND.

F. 874 a.

Vașcău.

Lento,

Su' ro - șu di ră - să - ri — tu, —

Su' ro - șu di ră - să - ri — tu

Ș'a nu-s Doam-ne - i Dumne - zeu.

Mândru-i pomu și 'nfloritu, (*bis*)¹⁾
 Da nu știu cum s'o cuit, (*bis*)
 Di merele le mănâncă
 Și frunza mai rău-o strică.
 Nu știu leu îi or îi zău,
 Or îi cerbu strețuori
 Di s' întoarce 'n vânătoare.
 Până 'n răsărit di soare
 Nime 'n lume nu ș'îl vede,
 Numa sora soarelui
 Di su(pt) raza soarelui.
 Nu știu leu îi or îi zău,
 Or îi cerbu strețuori.
 Și vinând d'începutându
 Și di p'orice vânătoare
 Până 'n răsărit di soare
 Nime'n lume nu ș'îl vede,
 Numa sora soarelui
 Di su(pt) rază soarelui.

Și vinând d'începutându.
 Și di p'orice vânătoare
 Din picioare scânteii sare
 Și din gură tare-i cure.
 Și di p'orice vânătoare
 Teatra²⁾ 'n dungă-o răsturna-re
 Dar su(pt) teatra ce găse-le?
 Unu șerpe gălbioru
 Capu la șerpe zdrobè-le
 Dar în gușe ce găse-le?
 — Toat o carte hărâlaie
 Care di Iuda-e scriate.
 Maica sfânta o prindè-le
 Slujba mândră ce-mi cetè-le
 Di tăți fii în genunte-re
 Ș'apostoli lăcrămare.
 Tătel sfânt îi grăe-re:
 Lasă fii slujba mai josu

¹⁾ După fiecare vers: Ș'a nu-s Doamnei Dumnezeu.

²⁾ Piatra.

249.

COLIND

F. 677 a.

*Delan.**Poco andante.*

Co - lo sus pe du - pă lu - nă, Co - lo sus

pe du - pă lu - nă,

Co - rin - de mi Doamn'.

Ba zo-aceea nu-i lumină, (bis)¹⁾
 Da-i un scaun de hodină. (bis)
 Da pe scaun cine șede, (bis)
 — Șede Doamne maica sfântă, (bis)
 Cu'n fiuț micuț în brațe, (bis)
 Și fiuțu-și dete-a plânger, (bis)
 Tot cu lacrimi de sânge. (bis)
 — Taci tu fiu, nu mai plânger, (bis)
 Că eu ție ți-oi da mă-re, (bis)
 Două mere, două pere, (bis)
 Două țife de muere. (bis)

¹⁾ După fiecare vers: Corinde mi Doamn'.

Varianta melodiei: 261.

251.

F. 689 a.

Leheceni.

Lento, 1) 2) 12

Cu - cu - le pa - să - re gra - să, cuc,

3

Ce cânti tu la noi pe lea - să? Cu - cu - rea-nă,

3)

lo - go - jea - nă, cuc.

sau:

1) 2)

3) uneori se
adaogă:

cu - cu - rea - nă,

Ori ți-e foame, ori ți-e sete, cuc,
Ori ți-e dor de codru verde.
Cucureană etc.

Nici mi-e foame, nici mi-e sete, cuc.
Nici mi-e dor de codru verde.
Cucureană etc.

Da maică-ta m'o mânatu, cuc,
Să văd und' te-o alinatu.
Cucureană etc.

Cucule, pasăre grasă, cuc,
Intoarce la maic' acasă.
Cucureană etc.

Da unde m'o alinatu, cuc,
Buzele or suspinatu.
Cucureană etc.

Ochii negri lacrimează, cuc,
Față mea s'o strămutatu.
Cucureană etc.

708 c.

254.

Vașcău-Seliște.

Poco vivo.

Ia - mă tu ba — de pe mi - ne, dru-gu-lea -

na, Ia - mă tu ba -- de pe mi - ne,

Àu, àu, dra - gă, zău.

Luata-a dracu pe tine,
 Că ești cârnă de bătrână.
 — Io nu-s cârnă de bătrână.
 Ci-o fost tata om lenios ¹⁾
 Ș'o pus grinzèlele jos. ²⁾
 Io umblând pe sub grinzèle
 Și m'am încârnit din șele.
 — Ia-mă tu bade pe mine.
 — Lua-te-a dracu pe tine,
 Că ești sură și bătrână.
 — Io nu-s sură de bătrână,
 Io băgând fărina 'n sac ³⁾
 Mi-o albit păru pe cap ⁴⁾.

¹⁾ le - ni - os.

²⁾ le - le jos.

³⁾ ri nă'n sac

⁴⁾ - ru - pe cap.

255.

F. 667 b.

*Vivace.**Delan.*

Eu mă jelcuescu, (*bis*)
Că eu am d'avut, (*bis*)

Doi-săpte puiți. (*bis*)
Dintr'un ciung uscat (*bis*)

Vântu-i o suflatu, (*bis*)
Puiți o sburat. (*bis*)

256.

F. 702 b.

*Poiana.**Moderato, poco rubato.*

Ș'asar' am fost la mândra, mă, (bis)
 Ce-aș iubi o bărnăcuț(ă), (bis)

Ca să fiu tot cu drăguța, (bis)
 Ș'asar' am fost la mândruța. (bis)

F. 698 a.

257.

*Criștior.**Poco vivo, poco rubato.*

Bătui calea ca pielea, mă, Ano dragă! (*bis*)
Păduriță etc.

258.

*Vaşcău**Moderato.*

Frun-ză ver-de de bi-că-u,

Mi-i drag fe-cior lui bi-ră-u.

259.

Cherpeniet.

F. 870 c.

Allegretto.

Hoi mân-dru-ță cum te-aș ba-te, Trai lai lai

lai, Da mi's brân-ce - le le - ga - te,

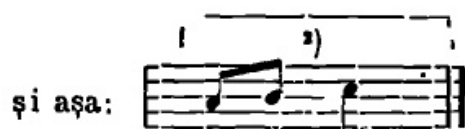
Trai lai lai lai.

Cu tri rif de primă neagră. Trai lai lai lai (*bis*)
 Cu tri rif de galant alb, » » » »
 Nu te pot bate de drag. » » » »

260.

CANTEC DE JOC.

F. 704 a.

*Poiana.**Poco vivo.*

3) Să se vadă restul cuvintelor la No. 155.

261.

C O L I N D.

*Beiuș.**Poco allegretto.*

Să se vadă restul cuvintelor la varianta No. 249.

262.

F. 689 b.

Andante.

Leheceni.

Andante.

12

Ră - să - ri - ră do - uă ste - le, ———

3 4

Ră - să - ri - ră do - uă ste - le, Pu - îu - le.

Dar acele nu sânt stele, (bis)	Puiule
Ci-s două surori de-a mele: (bis)	»
Una râde, una plânge. (bis)	»
—De ce plângi tu sora mea-re? (bis)	»
—Taci sora, nu mă întreabă-re, (bis)	»
Că nu știi tu ce știu eu (bis)	»
C'o zis taica sara la foc: (bis)	»
Că pe una ni o da-le (bis)	»
Colo sus la răsăritu, (bis)	»
Inde-i locu cel urātu, (bis)	»
Și pe una 'ncă ni-o da-le, (bis)	»
Colo jos la scăpățatu, (bis)	»
Unde-i locu cel uitatu, (bis)	»
Ș'atuncea să ne întâlnimu (bis)	»
Când o face jugu nuci (bis)	»
Și tânjala pere dulci. (bis)	»

263.

CANTEC DE JOC (?).

708 b.

Vașcău-Seliște.

Allegretto.

Hai ba - de la noi pe sa - ră, Hai ba - de la
noi pe sa - ră, Ai — ai — ai — ai — ai,
Ai - oi - o și tra - la — la. ³⁾

Că bărbatu-l măn la moară,
Numai nu vini din vreme,
Că bărbatu taie lemne,
Nu vini pela vrămiță,
Că vrămița scârțăește,
Bărbatu se nădăește,
Ci vină pela ocolu,
Că-i numai nisipu golu.
—Puiculița mea nevastă,
Ce s'aude la fereastră?
—Taci bărbate nu fii prostu,
C'acela-i cânele nostu.
—Măi muere, măi bolundă, ³⁾
Că nu-i cânele cu țundră,
Bagă cap sub lipideu,
C'afară m'oi duce eu.

¹⁾ La fonograf pretutindeni *fa* în loc de *fa* #.

²⁾ Fiecare vers de 2 ori, și apoi: ai-ai-ai etc.

³⁾ Bolond cuvânt unguresc = nebun, prost.

264.

F. 877 b. 131 b.

*Vaşcău.**Allegretto.*

Tiamă-mi maică în casă ¹⁾
 Și așază după masă, Tichi tichi ta
 Și le dă de băutură,
 Doar nu m'or căuta 'n gură, Tichi tichi ta
 Că n'am dinți și n'am măsele,
 Amar de zilele mele! Tichi tichi ta

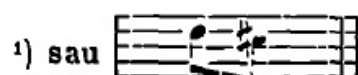
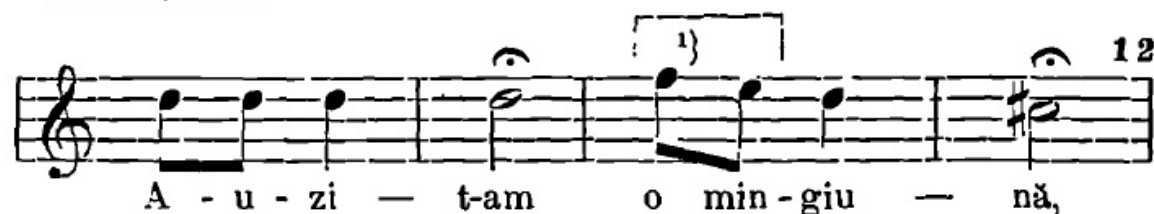
¹⁾ Fiecare vers se cântă de două ori.

Var. No. 12.

266.

F. 700 a.

Cristior.

Poco andante.

Că Vașcău-i țară bună (bis) ²⁾
 Da io foarte mă 'nșelai, (bis)
 Că nu-i trai, ci e chinzai. (bis)
 Ieș afară să văd boi, (bis)
 Văzui tufe și tufoi, (bis)
 Grăbi maica de mă dete, (bis)
 La ocol cu iarbă verde, (bis)
 Ieș afară să văd vaci, (bis)
 Văzui tufe și copaci. (bis)

²⁾ După fiecare vers : Ileană dragă Ileană.

267.

F. 702 a.

*Allegretto.**Criștior*

1) Tu - nă dra-ce'n ce-i tu - nă, trai la la la la,

Tu - nă dra - ce'n ce-i tu - nă, trai - ra - rai rai.

vi - va ț-a - ra mea.

Tună firul paiului ²⁾
 Și 'n condeiu neamțului
 Să n'aibă pe ce scie-re ³⁾
 D'alți feciori la cătănie. ⁴⁾
 D'am un bade tânerele
 Și l'ar scie și pe elu
 Că l'o mai scriet odată
 Și l'on cătă lumea toată
 Ș'acolo mi l'am găsit
 Unde's birturile închise.

2) Mă dusei la mănăstire,
 Viva țara mea

Să țiiu patruzeci de zile,
 Viva țara mea

Cu genunchii pe pietruțe, viva etc.
 Cu ochii după nănuță, »

Cu fața cătră perete, viya etc.
 Și cu ochii după fete, »

Cu mânila la căpreste, viva etc.
 Cu ochii după neveste. »

1) După fiecare vers = trai la la, și apoi versul se repetă.

3)
 scri - e

4)
 Că - tă - ni - e.

268.

*Poiana.**Poco rubato, parlando.*

Cân - tă dul - ce gla - sul me - u,

Cân - tă dul - ce gla - sul me - u,

Ia — ră mei, na - nă dai - na, mă.

Mergând dela temeteu, (*bis*) Iară etc.
 C'o gândi maica că's eu. (*bis*) » »

F. 703 b.

269.

*Polana.**Parlando, poco rubato.*

Mută-ți cuibu de-acolea-le. (*bis*) Iară etc.
 Luai cuibu îl mutaiu, (*bis*) Iară etc.
 Pe clombuța bradului, mă. (*bis*) Iară etc.

272.

CANTEC DE JOC.

667 c.

*Delan.**Allegretto.*

Măi bă - di - ță pro - stu - le, i hai la li

lai la, Nu 'm-bla toa - te nop - ți - le, —

i hai la li lai — la.
la li la.

Nu 'mbla toate nopțile
Ihai etc.

Pe la toate porțile,
Ihai la li lai la.

Că porțile s' încuiate ¹⁾
I hai la.
Ba nănușile culcate ²⁾
I hai etc.

Părăuș de lângă moară ³⁾
I hai etc.
Cura limpidă cerneala
I hai etc.

Ca să-mi cerniți portușu
Că m-o lăsat drăgușu
I hai etc.

¹⁾ in - cu - ia - te.

²⁾ le cul - ca - te

³⁾ lân - gă moa - ră

274.

871 c.

*Vașcău.**Lento rubato.*

Foa - ie ver - de fir de nal - bă, ¹

Foa - ie ver - de fir de nal - bă, ²

Ră - sari lu - nă mai de gra - bă, ³

Ră - sari lu - nă mai de gra - bă. ⁴

707 b.

275.

Vașcău-Seliște.

Parlando, poco rubato.

Frun - ză ver - de ca - la - pă - ru, Frun - ză ver - de

ca - la - pă - ru, Mai - că, doi voi - nici mă ce - ru,

Mai - că, doi voi - nici mă ce - ru, Trai la.

1) sau:

Unu-i negru, unu-i bălu (*bis*)

.

Frunză verde de măr acru, (*bis*)După negru mere dracu. (*bis*) Trai la

Că-mi treabă-un părau opritu

Sopon de nouă de-argintu

Nici așa nu-l văd albitu. (*bis*) Trai laFrunză verde de măr dulce, (*bis*)După bălu io m'oi duce. (*bis*) Trai laCu puțină apă-l spălu (*bis*)Și tot dragu mi de elu. (*bis*) Trai la

276.

F. 686 c.

*Lento.**Lehecenî*

A - uzi mai - că co - lo'n sat,

Fe - te - le s'au a - du - nat

Cu feciorii pântre el(e)
Ca luceferii 'ntre stel(e).

Auzi maică, auzi zău,
Lasă-mă să merg și eu.

—Da eu dragă te-oi lăsa,
Tu-ți ie cărpa și-i jucă,

Tata-tău s'a mânia
Și s'a prăpădi țara.

¹⁾ La fonograf re în loc de mi ♭.

F. 717 c.

277.

*Budureasa.**Rubato.*

Fost - am prunc fă — ră mus - tia - ță,

Fost - am prunc fă — ră mus - tia - ță.

D'amu mi-i mustiața groasă.

*
 Leagănă-să, leagănă, mă,
 De mijlocu codrului, mă,
 Puiuțu paltinului, mă.
 —Hoi paltin, paltinul meu,
 Ce te legeni tu cu greu?
 —Da zău eu că mă leagăn(u),
 Că pe nime lege-și facu
 Meșteri de la Țeligradu,
 Că la mine m'or veni-le
 Trei feciori cu trii topoară,
 Jos la vatră să m'oboară
 Și de mine face-oru
 Mase mândre Domniloru,
 Scaune mândre proștiloru
 Și rostei temnițiloru
 Și scăriță la temniță
 Și scanta la temniță-le.
 Măi Doamne, decât de-acele
 Măi adu Doamne d'un vântu
 Să m'aboară la pământu,
 La temniță nu s'aleagă
 De mine nu s'aleagă-le
 Nici un cuiu de-aceea treabă.

Fiecare vers de două ori.

278.

*Câmp.**Andante (non rubato).**(Lipsesc cuvintele).*

279.

F. 701 a.

*Criștior.**Sostenuto.*

D'a - u - zi — t-am din bă-trâni, mă, ¹

D'a - u - zi - t-am din bă - trâni, mă, ²

Că nu-i bun gar - du de spini, mă. ³

Mult mi-i dor și-mi vine dor, mă, (*bis*)
 Nici drăguță din vecini, mă.

Gardu-i bun de scânduri late, (*bis*)
 Și drăguță din departe.

280.

F. 876 c.

Vașcău.

Poco vivo.

A - u - ziți voi o - mini bu - ni,

A, ce voi spu - ne nu-s min - ciu - ni,

tra - la - la - la - la.

Am patru drăguță 'n satu, (*bis*)
 A, toate patru-s cu bărbatu, tralala, (*bis*)
 Întâie-i notariaș, (*bis*)
 A, a două preotiasa, tralala, (*bis*)
 A trei dăscărița-mă, (*bis*)
 A, a patre-i birăița-mă, tralala. (*bis*)
 Notar în canțelarie, (*bis*)
 A, eu cu doamnă în chilie, tralala, (*bis*)
 Dascăru șede în școală, (*bis*)
 A, eu la dascărița 'n poală, tralala, (*bis*)
 Birău-e dus după porție, (*bis*)
 A, birăița-m treabă mie, tralala, (*bis*)
 Popa-e la molitfă 'n satu, (*bis*)
 A, eu la preoteasa 'n patu, tralala. (*bis*)

281.

CANTEC DE JOC.

*Beiuș.**Allegretto.*

Doam-ne nu te mâ - ni - à,
Pen - tru lă - co - mi - a mea,

Doam-ne nu te
Pent-ru lă - co -

mâ - ni - à, Că-s un om cam lă - co - mos,
mi - a - mea,

Că-s un om cam lă - co - mos. Pe o - mu ca -

re-i fru-mos, Pe o - mu ca - re-i fru-mos..

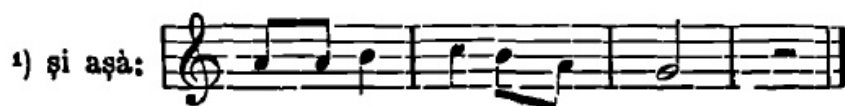

286.

F. 666 b.

*Allegro.**Delan.*

12

Lasă-mi două mere dulce, (*bis*)
Cuculeana lugojean.

Eu când oi mușcă din măru, (*bis*)
Cuculeana lugojean,

Ca să-mi treacă de tot doru, (*bis*)
Cuculeana lugojean.

287.

*Moderato.**Beiuș.*

(Lipsesc cuvintele).

288.

*Lehecenî.**Poco allegretto, Poco rubato.*

Pă - du - ri - ță dea - să e - ști,

Mân-dra mea de - par - te e - ști, Na - na mea - re,

dai ————— na ————— le mă.

Păduriță rări-te-oi,
 Mândra mea d'aproape-te-oi,
 Nana etc.

De asară, de-alaltă sară
 Șede nana mea pe-afară,
 Nana etc.

Cu pălinca subsuoară
 Să deie la bădița-le,
 Nana etc.

Melodia dela No. 289 s'a cântat la fonograf cu mai multe ornamente, astfel:

F. 735 a.

290.

Șebîș.

Sostenuto

Frunză verde-amu se face, (*bis*)
Ce-am iubit maichii nu-i place.
Auzi nană, etc.

293.

J O C.

(Danțul „Mărunțel“, din vioară).

F. 866 c.

*Beiuș.**Allegro.* ♩ = 132

294.

J O C.

(Danțul „Poargă ¹⁾ românească“, din vioară).

F. 863 a.

*Beiuș.**Allegretto.* ♩ = 120 — 116¹⁾ Poarga = polka.

295.

J O C.

(Danțul „Mărunțel“, din vioară).

Leleșd

Allegro. $\text{♩} = 132$

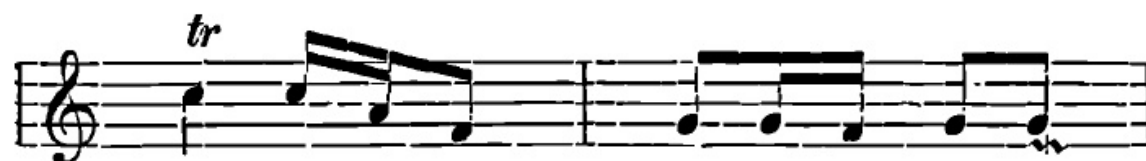
¹⁾ Aproape triolet.

296.

J O C.

(Danțul „Mărunțel“, din vioară).

F. 866 d.

*Beiuș.**Allegro*, $\text{♩} = 132$

298.

J O C.

(Danțul „Mărunțel“, din vioară).

F. 865 c.

*Beiuș.**Allegro*, ♩ = 132

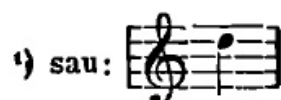

300.

J O C.

(„Poargă românească“ din vioară).

866 a.

*Beiuș.**Allegretto. p = 120 — 116*

303.

J O C.

(Danțul „Măruntel“, din vioară).

*Leleșd.**Allegro*, ♩ = 132

sau:

304.

J O C

(Danțul „Mărunțel“, din vioară).

Leleşd.

Allegro, — 132

309.

J O C.

(„Poargă românească“, din vioară).

F. 863 b.

*Beiuș.**Allegretto*, $\text{♩} = 120 - 126$

310.

J O C.

(„Poargă românească“, din vioară).

*Leleşd**Allegretto.* ♩ = 120 — 126

311.

J O C.

(„Poargă românească“, din vioară).

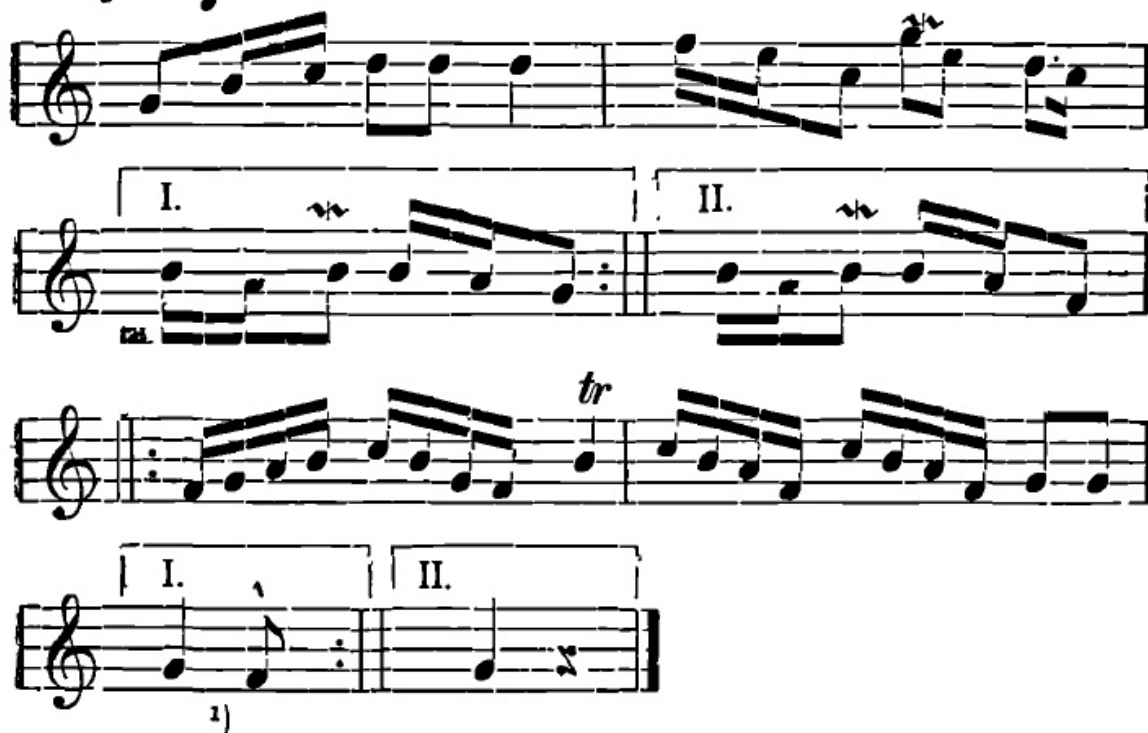
*Leleşd.**Allegretto.* ♩ = 120 — 126

312.

J O C.

(„Poargă românească“, din vioară).

Leleşd.

Allegretto. $\text{♩} = 120 - 126$

1) probabil :

JOCUL MIRESEI 1)

(Cântat din vioară de un lăutar țigan).

1) Se cântă ca «danțul miresei», când fiecare din invitați trebuie să joace cu mireasa și să facă dar în bani pentru casa noilor însurați.

2) Se repetă de multe ori.

3) Melodia aceasta este ungurească, foarte răspândită cu textul: «Csipd meg bogár...» etc.

316.

J O C.
(„Ardeleana“, din vioară).*Leleşd.**Allegretto.*

317.

J O C.

(„Ardeleana“, din vioară).

*Leleşd.**Allegretto.* ♩ — 104

318.
J O C.
(din vioară).

Câmp.

Allegro.

320.

J O C.

(„Rămoș“, din vioră).

*Leleșd.**Allegretto.*

321.

J O C.

 („Ugroș“, ¹⁾ din vioară).*Leleşd.**Allegretto.*

Fine

D. C. al fine

¹⁾ Nume unguresc.

322.

J O C.

(«Bătuta» din vioară).

*Leleşd.**Allegretto.*

324.

J O C.
(Din vioară).*Leleşd**Allegretto.*

The musical score consists of six staves of music in treble clef. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The music is written in a single melodic line. The second staff continues the melody with a repeat sign at the end. The third staff features a repeat sign at the beginning and a key signature change to one sharp (F#). The fourth staff continues the melody with a repeat sign at the end. The fifth staff features a key signature change to two sharps (D# and F#). The sixth staff is divided into two sections, I. and II., each with a repeat sign.

325.

(Imitația tulnicului ¹⁾ pe vioară).

866 b.

Beiuş.

Allegro.

¹⁾ Un fel de bucium de brad.

326.

Păcularul ¹⁾ plânge pierderea oilor.
(din vioară).

865 a.

*Beiuș.**Poco vivo, molto rubato.*

Și așa:

¹⁾ Păcularul = păstorul.

²⁾ Pare a fi melodia unei «doine» din partea locului executată pe vioară.

327.

DOINĂ
(din vioară).*Câmp.**Rubato.*

329.

J O C.

Danțul „Mărunțel“ (din fluer).

902 b.

Câmp.

Allegro, ♩ = 132

8-va

8-va

8-va

8-va

8-va

1)

1)

1) Cel ce a cântat din fluer trebuie să fi suflat prea tare în instrument, și pentru asta *fa* $\sharp$ dela sfârșit s'a schimbat în *do* $\sharp$.

330.

J O C.

(Danțul „Mărunțel“, din fluer).

719 b.

*Budureasa.**Allegro* ♩ = 132 Aceste două măsuri se vor repeta de 3 ori

¹⁾ Prima și ultimele două note, cari nu aparțin melodiei, par a fi numai un cadru pentru melodie.

332.

J O C

(Danțul „Mărunțel“, din fluer).

F. 680 a.

Delan.

Allegro, ♩ = 132

8-va

8. va

8-va

8-va

8-va

8-va

8-va

¹⁾ Acest re $\sharp$ provine poate din sforțarea suflătorului.

334.

J O C,
(din fluer).

F. 678 d.

Teleac.

Moderato.

8-va

8-va

8-va

8-va

8-va

335.

JOC. (?)
(din fluer)

Câmp.

F. 901 b.
902 c.*Allegretto.*

8-va

8-va

8-va

8-va

8-va

8-va

336.

J O C.
(din fluer)

719 c.

*Allegretto,**Budureasa.*

337.

J O C.
(din fluer)686 c.
*Presto.**Teleac.**8-na sopra sempre*

1) De sigur, melodia aceasta imită cimpoiul.

339.

DOINĂ
(din fluer).

F. 902 a.
903 a.

Câmp.

Rubato.

8-va

1)

8-va

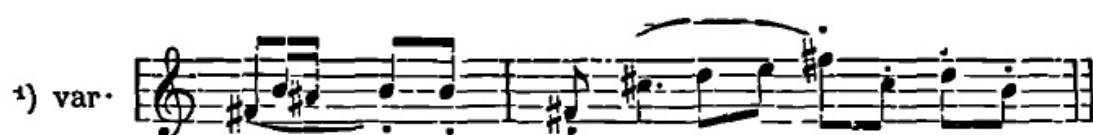

8-va

8

4) var:

340.

(DOINA)
(din fluer)*Câmp.**Poco rubato, ma vivo.*

341.

(din fluer).

F. 679 b.

Delan.

Poco allegretto, rubato.

8-va

8-va

8-va

8-va

8-va

8-va

8-va

8-va

tr

(Se repetă mereu de la semnul ♪)
 Acelaș cântec cu cuvintele dela No. 213.

344.

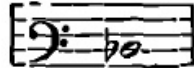
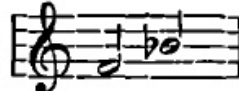
Preludiu improvizat din cimpoiul ¹⁾.

F. 702 a.

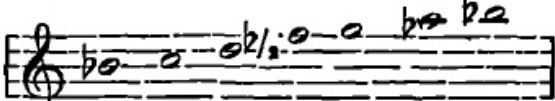
Câmp.

Rubato.

¹⁾ Cimpoiul are trei tuburi. Cel mai mare dintre ele dă mereu nota

 Cel din mijloc poate da două sunete Aceste

note se schimbă între ele, uneori fără vre-o regulă; alteori însă după oarecare normă, și în acest din urmă partița lui este notat. Tubul cel mic

poate da următoarea gamă completă:

în care treapta 4-a, în cazul instrumentului nostru, și uneori chiar treapta 7-a, sunt cu $\frac{1}{4}$ de ton mai sus.

Numerele ce urmează au fost cântate de același cimpoier.

345.

(Jocul lui Circil ¹⁾).
(din cimpoi).

894 a.

*Câmp.**Vivo.*

sau:

¹⁾ Un haiduc.

346.

J O C.
(din cimpoi)

F. 896 b.
900 b.

Câmp.

Presto.

1) Mi ♭ se îndreaptă mereu către mi ♯.

2) Si ♭ oscilează între la ♭ și si ♭ mereu molto *s f*.

350.

J O C.
(Din cimpoi)

899 a.

Câmp.

Allegro.

(repetat «ad libitum»)

1)

1) Aceleași motive se repetă mereu.

353.

COLINDA
(Din cimpoi).

b. 897

Câmp.

Poco andante.

356.

Cântecul prepeliței. (Din cimpoi).

893 b.

Molto rubato

A. *Câmp.*

accel.

B.

C. *tr* D.

apoi: A., — B., și C., — D.,

tr

357.

Cântecul isvorului. (Din cimpoi).

896 a.

Câmp.

Rubato.*poco a poco**accel poco vivo.*

358.

Cântecul Moșului din vale, când a șezut la oile furate.
(Din cimpoi).

F. 895 a.

*Câmp.**Rubato.*

359.

DOINA
(Din cimpoi).

F. 892 a.

*Câmp.**Rubato.* ♩ = 60 – 70

362.

J O C.

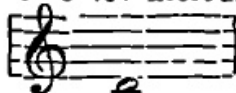
(Din drâmboaiă ¹⁾).

F. 721 a.

2)

*Budureasa.**Vivace.*

The main musical score consists of eight staves of music in treble clef, 2/4 time. The tempo is marked 'Vivace.' and the key signature has one sharp (F#). The melody is written on the upper staff of each system, with the lower staff providing accompaniment. The notation includes various rhythmic values, accidentals, and dynamic markings. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

¹⁾ Drâmbă, drâng.²⁾ Peste tot melodia merge într'un pianissimo egal; se aude tareu pedala.

Melodia pare a fi acompaniată de terță și quintă, astfel:

A musical notation showing a treble clef, a key signature of one sharp, and a sequence of notes and chords. The notation includes various rhythmic values, accidentals, and dynamic markings, illustrating the accompaniment for the melody.

Astăzi beu cu nanile(re), (*bis*)
 Mână cu țambulile, (?) (*bis*)
 Hai, țură, etc.

Astăzi am băut ăz glot(u) (*bis*)
 Mână trebuie să-l cot (*bis*)
 Hai, țură, etc.

365.

Șebîș.

(Nu pare a fi de origine populară. Este imprimat în diferite colecții de coruri populare, G. Dima din Brașov și alții).

Moderato.

Că de-or bè dușmanii mei, (*bis*)
 Să crepe inima 'n ei, (*bis*)

Iar d'o bè mândruța mē-re, (*bis*)
 Să mi-o țână Precista-re, (*bis*)

Iar de-o bè altu din satu, (*bis*)
 Să mergă cu capu spartu. (*bis*)

366.

Șebîș

(Probabil că este melodia unui compozitor cunoscut).

Moderato,

Zi ba - de cu flu - e - ra, Nu-mi mai ru - pe

i - ni - ma, Trai la la la la, Nu-mi mai ru - pe

i - ni - ma, Trai la la la la.

Zi bade cu flueru,
Nu-mi mai rupe sufletu.

367.

*Crișfior.**Allegretto.*

Pa - să - re gal - bi - nă'n cioc, ti - ri rai rai rai,
 Rău mi-ai cân - tat de no - roc Ti - ri rai rai rai,
 Rău mi-ai cân - tat de no - roc, Ti - ri rai rai rai.

De ți-ar săcă ciocul tău, tiri etc.
 Precum mi-ai cântat de rău, tiri etc.

Și toată viața mea, tiri etc.
 Ai cântat să fie rea » »¹⁾

Și toate zilele mel(e) tiri etc.
 Ai cântat să fie rel(e) » »

¹⁾ Melodia este desfigurată; originalul este astfel:

Este cunoscută și la Unguri. Se mai cântă și pe cuvintele: «Am un leu și vreau să-l beau», iar mai de mult pe cuvintele: «Pe sub deal, pe sub cetate».

368.

Vaşcău

(Nu pare a fi formulă populară.)

Andante.

Frun-ză ver-de'n pa-tru foi, Frun-ză ver-de'n

pa-tru foi, M'o ce-rut la mai-ca doi,

M'o ce-rut la mai-ca doi.

Unul mercuri, unul joi,
 Unul tânăr și sărac.
 Unul bătrân și găzdac.
 Ceta bătrân și găzdac
 Mersu-i s'adună fân
 Vine sara tăt gemând,
 Ceta sărac fluierând,
 Io-i pusei cina pe mas(ă),
 El zice că n'a cină
 Până nu l'oi sărută.
 Dar gura di fecioraș
 Ca carne de purcelaș

369.

F. 872 a.

Vașcău.

(Melodia de origine ungurească).

Lento.

Că - te pa - să - re-s în lu - me, Trai la la,

Că - te pa - să - se-s în lu - me, Toa - te ci - nă

și s'a li - nă, Trai la la.

Numai io-s pasăre strină, trai la la
 Nij nu cin nij nu m'alın, (bis) trai la la

Că mi-i cuibul lângă drumu, trai la la
 Intr'o tufă de alunu. (bis) trai la la

Căți drumari pe drum treceau, trai la la
 Toți în cuibul meu zvârleau. (bis) trai la la

Luai cuibul și-l mutai, trai la la
 In vârful muntelui
 In clombuța bradului. trai la la

Nu știu, Doamne, rău-i locu, trai la la
 O mi-am părăsit norocu. (bis) trai la la
 Nu știu, Doamne, locu-i rău, trai la la
 O fără noroc își eu. (bis) trai la la
 Și nu bate Doamne omu, trai la la
 Mai ei mintea și norocu,
 Că bătut îi el săracu. trai la la.

370.

F. 871 b.

Vaşcău.

(Nu tocmai de origine populară.)

Assai andante

Foa- ie ver - de fir de nalb', Ră - sari lu - na
mai de grab', Să se va - dă prin li - va - dă,
Tra la la la la, Să co - sesc pe -
lin şi iar - bă, Să dau mân-dri
să des - fa - că, Tra la la la la.

—Desfă mândră ce-ai făcut,
Că ți-oi da un leu bătut.
—Batăr să-mi dai zece lei, Tra la la la
N'am făcut ca să mă iei,
Nici n'am făcut să desfac,
D'am făcut ca să-ți fiu drag. Tra la la

371.

F. 876a.

Vașcău.

(Melodia e probabil de origine ungurească.)

Poco largo.

De când mă ți - nui cu co - dru, De când mă ți -

nui cu co - dru, E - ram ro - șu ca și fo - cu,

E - ram ro - șu ca și foc'.

Da de când mă țin cu țara, ²⁾
 Gălbenit-am ca și ciar(a).

Codru-i bogat și avutu,
 Nu cere bane 'n prumut(u).

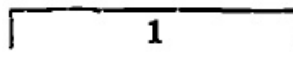
Dară noi care n'avemu
 Cerem bani nu căpătam(u).

Noi săraci și trăim bine,
 Ce-i acasa-i tot la min(e).

Voi găzdaci și trăiți rău,
 Ce-i acasă nu-i a tău,

¹⁾ De asemenea și 2 în loc de re

²⁾ Fiecare vers de 2 ori.

Pagina	Cântecul	Versul	In loc de	Să se cetească
126	142	numele locului	Şebis	Şebiş
141	157	2. sistem		
143	159	numele locului		Delan
146	162	2. sistem	1)	2)
		3. sistem	2)	1)
161	176	numele locului	Cherpeniet	Cărpinet
169	183	nota	216—218	213—215
174	188	2. sistem	n',	nă,
		4. sistem		
175	189	3. sistem	 mai — ca	 mai - ca
185	199	nota	221	218
196	211	nota	274, 276	271, 273
198	213	nota	185	183
200	216	titlul	Bocet (Vaet)	Cântec de nuntă (?) se pune deasupra măsurii a 4-a din linia 2-a.
201	217	2. şi 3. sistem		
202	218	nota	202	199
218	235			Var.: No. 247
232	250	1) nota	la mân-ca-re	—ta mân-ca-re
240	259	numele locului	Cherpeniet	Cărpinet
252	271	nota	214	211
254	273	nota	214	211
275	294	titlul	«Poargă 1)	«Poargă»
		2. sistem	2)	1)
282	301	3. sistem	 1)	 1)